

„Primorec“

izhaja vsakih štirinajst dni vsak drugi terek in stane po pošti ali na dom pošiljan za celo leto **80 kr.**; za tuje drž. več poštni stroški.

„Soča“ z „Gosp. Listom“ in „Primorcem“ stane na leto 5 gld. 20 kr. — Uredništvo in upravnništvo je v *Gospodski ulici št. 9*

Primorec

Oglasi

se plačujejo za trisopno petil-vrsto:

enkrat . . . 8 kr.

dvakrat . . . 14 „

trikrat . . . 18 „

večkrat po pogodbi.

Vsa plačila vrše se na prej. — Posamične številke se prodajajo po 3 kr.

Rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik A. Gabršček. — Tiska „Goriška tiskarna“ A. Gabršček (odgovoren Josip Krmpotič).

Novo šolsko poslopje podgorsko.

(Izv. dop.)

M. Gotovo ni nič prijetnega pisati o prašanju, ki je vnelo dokaj ostro, da ne rečem celo trmoglavo nasprotje mej veliko večino podgorskih občinarjev in manjšino, na katere strani je tudi komisija, ki je bila za to poslana v Podgoro. Toda uprav radi tega vidi se nam potrebno, napisati par resnih in odkritosrčnih vrstic, katere naj izvolijo prevdariti oni, ki so poklicani za to v prvi vrsti. Vemo, da vloga posredovalca je nevhvaležen posel, da se čisto celo nasprotni stranki združiti proli — posredovalcu; vendar dobri stvari na ljubo smo zastavili svoje peró!

Sklenilo se je zgraditi v Podgori novo šolsko poslopje; ali ob prašanji, kje naj se postavi, se je vskresalo ostro nasprotstvo mej ono komisijo in nadkriljujočo večino podgorskega prebivalstva, katero je že večkrat prosilo postavnim potem, naj se ne vresniči komisjskega sklepa. Zastonj. Komisija se noče umakniti, vstraja pri svojem odločilu — in naprosene oblasti so, kakor čujemo, odbile omenjene prošnje. To je vzburkalo ljudske duhove in, kakor navadno, so porabili to priliko nekateri bolj ali manj znani hujskaci, da so ljudsko nejevoljo netili in razburjali, tako, da sedaj slabo posvetovano ljudstvo preobrača nepremišljene kozolce, katerih ne le ne moremo odobravati, ne, tako ravnanje se obsoja samo.

Le mimogredé bodi omenjen oni obhod na pépelnično sredo, a zamolčati ne smemo in ne moremo, da so mnogi stariši odtegnili svojo deco domači slovenski šoli ter jih vrinili v „legin“ zavod! Tako more ravnati le zaslepljen človek! Tega se nismo nadejali od Podgoreev; vedno smo jih čislali kot vestne in verne branitelje in mejaše slovenske narodnosti proti ptujemu navalu, ki skuša priboriti italijanskemu duhu čim več tal, tako, da ne bi bili prisiljeni ni Italijani niti poitalijančeni prekoračiti slovenskih tal, da pridejo v „furlansko glavno mesto“, kakor se je poljubilo nazivati našo Gorico prejasnemu gospodu goriškemu županu, pardon, podestà!

Ta prenagljeni, da ne rečem neznačajni korak podgorskih starišev nas mora navdati s srčnim gnjevom in mi pričakujemo od zavednih občinarjev, da odpró tem zaslepljenim rojakom oči, ter jim pokažejo, zevajoči propad, v kateri sami vrtoglavo drvé in ki žuga pogoltniti slovenski značaj Podgore, ki je že itak precejena s ptujim duhom.

Stvar, vzrok je v resnici premalenkosten, da bi mogel kdo zategavoljo preskočiti v sovražni tabor. Zato se nadejamo, da ne bode dolgo trpelo, ko bodemo z veseljem čuli, da je ta narodni greh poravnán.

Pa kakor obsojamo nepremišljene korake zapeljanih podgorskih starišev in nezrelih mladeničev, takisto ne moremo umeti postopanja one komisije, oziroma dotičnih oblastij, ki so dali ljudski že obstoječi nejevolji nove snovi, odbivši omenjene prošnje.

Zakaj pa se drži komisija tako trdovratno svojega prvotnega sklepa? V čem je vtemeljeno postopanje oblasti proti ljudski želji in vtemeljeni prošnji?

Kaj pa, ako je prostor izbran po nadkriljujoči večini občinarjev primernejši, celo

v zdravstvenem obziru manj izpostavljen ugovorom? Ako ga primerjamo prostoru, določenemu za šolsko poslopje od dotične komisije, moramo odkritosrčno reči, da ne razumevamo, zakaj se oblasti také trdo drže za prostor, izbran od komisije, provzročevaje tako mej ljudstvom srd, rastočo nejevoljo, ko bi pač bila — po našem nemerodajnem mnenju — naloga njihova: pomiriti vzburkanost. Kdor nam noče pritegniti, naj se le potruži v Podgoro, in prepričani smo, da se nam pridruži. Vidi se nam odveč opisavati oba prostora, tako risanje vtruja čitatelja, in kdor se za stvar zanima, si lahko sam ogleda oba prostora.

Z ozirom na vse, kar smo rekli, iskreno želimo, da bi se prepir premenil v sporazumljenje mej prizadetimi: oblastim v čast in ponos, Podgoreem pa v pomirjenje.

Goriške novice.

Naša poslanca. — Visokor. g. Alfred grof Coronini je dobil štiritedenski dopust, ker je nekaj bolehan. Tudi nekateri drugi člani njegove rodbine so zboleli na zimski bolezní, a je zdaj vse zopet dobro.

Veleč. g. dr. A. Gregerič je došel v petek domov, ker so ga čakala tukaj nujna opravila pri „Slogi“ in „Slov. bralnemu in podpornemu društvu“. Na Dunaj odpotuje najbrže že drevi

„Narodni Dom v Gorici“. — Članek pod tem naslovom v zadnji „Soči“ je zbudil veliko zanimanja. Priobčila sta glavne misli tudi „Narod“ in „Edinost“; zadnja priporoča to misel tudi tržaškim Slovencem. — Pa tudi v slovenskih krogih je zanimanje prav živo. Pri nas so se že oglasili rodoljubi, ki dajo po 150, 300 in 500 gld. v ta namen. Razgovori so prav živi, kakó bi se dala uresničiti ta krasna misel. Načrtov je več. — Najbolj nam ugaja načrt, naj bi „Goriška ljudska posojilnica“ prevzela amortizacijo one glavnice, katero bo treba vrniti. Ko posojilnica vse izplača, bo „Narodni Dom“ njena last proti zavezi, da bodo imela štiri narodna društva v njem svoje prostore brezplačno ali proti majhni odškodnini, toliko da se plačajo davki in da hiša ponese vsaj 4% čistega dohodka. — Namesto da posojilnica svoj vsakoletni dobiček prišteva rezervnemu zalogu, naloži ga v hiši, ki bo še varnejši rezervni zalog nego posojen kje na kako kmečko bajto. Dobra misel! Izvršljiva je, samó če hočemo!

Pokažite jim vrata. — Vse sovražijo, kar je slovansko. Posebno naših denarnih zavodov ne morejo videti, ker vedó, da taki zavodi so najboljša opora narodnemu razvitku. — Zató pa izpodrivajo naše denarne zavode, kjer le morejo, a pri takem zlobnem delu jim je dobra vsaka laž. — Takim uzrokom je pripisovati tudi ono rogoviljenje mnogih agentov raznih židovskih zavarovalnic proti banki „Slaviji“. Med seboj so si prijazne, proti „Slaviji“ so pa kar složne. O takih rovanjih njihovih agentov nam čisto dohajajo poročila z dežele. Ljudje jim pogosto sedejo na limanice, a pozneje se marsikdo kesá. Pokažite jim vrata!

Lov na slov. otroke v Gorici se še vedno nadaljuje. Med šolskim letom, dasi je to prepovedano, sprejemajo v mestne šole otroke iz „Sloginih“ zavodov. — Mi nabi-

ramo zanesljive podatke, kdo so oni lahonški junaki, ki so silili revne slov. stariše, da sò dali otroke v laške šole. Opozarjamo slov. ljudstvo na nje! — Čujemo, da med take agitatorje je zašel sam mestni župan dr. Venuti.

Vedno hujši boj napovedujejo goriški Lahi Slovencem. Voda jim gre v grlo in v obupu so začeli na vse sile brecati okoli sebe. — Rojaki: sprejmimo boj in izbojujmo ga do konca!

Požar v Šturtijah. — V petek zjutraj je pogorela do tal žaga g. Štefana Poljšaka iz Zapuž.

Iz Šmarije, 10. marca — Le poredkoma pride iz našega kraja kateri dopis v cenjeni Vaš list, a tudi ta pot nimam povedati veselih novic. V četrtek 7. t. m. umrla je obče spostovana, šmarskim revežem velika dobrotnica Jožefa Poljšak, tako imenovana „stara Franceljnovka“, mati dveh čč. gg. duhovnikov iz naše nadškofije.

Kdo v Vipavski dolini ali na bližnjem Krasu ne pozna Franceljnovih hiš v Šmarijah! Kdo je stopil čez prag omenjene hiše, da ne bi mu postregla dobra mamica? Ni mi mogoče naštetí vseh dobrot, ki jih je skazala; naj bi jej milostljivi Bog vse stoterno poplačal na onem svetu.

Pogreb je bil dne 9. t. m. ob 4. uri popoldne jako slovesen. Veliko ljudstva je prišlo od blizu in daleč, da skaže poslednjo čast rajnici, katero smo vsi spoštovali in ljubili. Vdeležila se je istega tudi šolska mladina z učiteljstvom; domači pevci so pa pod vodstvom pevovodje odpeli tri žalostinke.

Sprevod je bil v resnici tak, kakoršen Šmarije le redko vidiš. Počivaj v miru blaga dobra mamica

„Dokler skupaj snidemo,
Se na večno združimo!“

Tvoj časten spomin pa ostane vedno med reveži, ki se te bodo spominjali v molitvi.

Iz Cerkna, 10. marca. — Dne 5., 6. in 7. t. m. so se vršile tukaj nove volitve občinskega starešinstva. Voljeni so v vseh treh volilnih razredih soglasno kandidatje „mlade ali bele“ stranke.

Kakor viharne in burne so bile predzadnje volitve l. 1891. ter, dasi ste se na letošnje volitve pripravljale obe stranki na odločilen boj, vendar so se izvršile popolnem mirno in redno, ker se nasprotna „stara ali črna stranka“ niti na volišče ni prikazala. Vso čast zavednim volilcem, da so se prvi dan v kljub slabemu vremenu in visoko zapadlemu snegu tako mnogobrojno udeležili volitve, da je nasprotni stranki kar sápo záprlo.

V tretjem razredu je bilo oddanih 275 glasov, v drugem 97 in v prvem 39 glasov za kandidate mlade stranke, a še mnogo volilcev je bilo pripravljenih glasovati, ako se nasprotna stranka le prikaže na volišče; videči pa, da niso več potrebni, zdržali so se glasovanja.

Čast zavednim volilcem, da so tako mirno in redno prihajali na volišče, a po izidu te se prav tako mirno in tiho razšli. Slava volilcem bukovske in novaške občine, ki so se z malo izjemo združeni v vsej občini in skoro do zadnjega vsi volilci volitve

udeležili, ne plašči se slabih polij, ne visoko zapadlega snega. Občudovanja vredni pa so volilci iz Masore; nihče ni od tam koga pričakoval, ker kdo bi si mislil, da bi se upali raztreseni volilci po nevarnih poteh in čez hrib po 3-4 m. visoko zapalem snegu. Pa glej, izvzemši par volilcev so vsi drugi prišli na volišče ter pripovedovali, da so že preje dva dni si delali pot s „kremplji“ eden do drugega, da so dan volitve mogli na volišče.

Ni čuda, da pri taki odločnosti in vzajemnosti volilcev prevzame nasprotno stranko strah in da se pred bojem poskrije.

Slava vsim volilcem, ki ste svoje glasove oddali; kakor onim, ki ste se glasovanja izdržali, pa bili pripravljeni, ako se nasprotnik prikaže.

S temi volitvami je upanje, da se zopet povrne toli potrebni mir in red v našo občino. Vi novovoljeni občinski starešini pa se prizadevajte, delovati v prid in blagostanje občine, ker s tem najbolj pokažete, da ste v resnici vredni zaupanja volilcev.

Tržne cene. — Kava Santos 152 do 156, sandomingo 168, java 168, cejlon 188, moka 196, sladkor 29½ — špeh 52 do 60, petrolij v sodu 18½, v zaboju 5.75 do Maslo surovo 72, kuhano 88 —

Moka št. 0 gld. 11.90, I. 11.50, II. 10.90, III. 10.50, IV. 9.50. — Turšica navadna 7.50 do 8. — Oves 7 do 7.50 — Otrobi debele 4.90, drobne 5.50.

Listnica. — Dop. iz Medane: Dopisa ne moremo priobčiti, ker je preveč krajevnega pomena in poln osobnostij. Tamošnji najnovejši prepir moramo iskreno obžalovati! Gosp. župan je bil povsod čislán kot značajan in vseskozi pošten mož ter vrl narodovjak, zato nam je naravnost neumljiv njegov obžalovanje vredni korak 5. febr. v Korminu, o katerem smo dobili poročilo že iz Kormina. Upamo, da tujcem na ljubo ne bo mazal svojega imena!

—o—

C. kr. kmetijska družba je imela 7. t. m. slavnostno sejo v deželnozborski dvorani v proslavo 25-letnice predsedništva Njeg. Prevz. g. Fr. grofa Coroninija. — Iz Trsta je došel baron Coroninjak kot zastopnik vlade. — Po dovršenem dnevnem redu spregovori podpredsednik vitez Bolle, ki omenja ob kratkem zgodovino društva in 25-letno predsedovanje grofa Coroninija. Na to razkrije sliko in prosi predsednika, naj jo blagovoli sprejeti v ta spomin. Za njim sta govorila še č. g. Jos. Mašera, vikarij v Št. Mavru, v imenu Slovencev, baron Conrad pa v imenu vlade; oba sta laskavo naglašala delavnost predsednika Coroninija v teku dolgih 25 let. Dr. Pajer je govoril v imenu dežele! Oglasil se je tudi dr. Verzeznassi. Naposled je predlagal Dottori, naj zbor z vsklikom zopet izvoli predsednikom grofa Franca Coroninija, kar se je tudi zgodilo med soglasnim ploskanjem. — Grof Coronini se je zahvalil za izkazano čast; bil je vidno ginjen vsled dokazov tolikega spoštovanja.

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ zavode je dalje došlo: P. B. v G. 2 gld. — Gosp. Fran Sivec v G. 1 gld. — Gosp. Iv. Hausner v G. 2 gld. — C. kr. notar g. I. Kavčič 1 gld. — Gosp. Ant. Koren v G. 1 gld. — S. A. v G. 1 gld. — Preč. G. Pavlica Andrej, stolni vikar v G., izročil nabranih 34 gld. 10. kr. (med temi v zadnjem „Primorceu“ naznanjeni dar občine Rihemberg 24 gld.). — Gosp. Martin Štrukelj v Šempasu 1 gld. — Šmarski klub zbral ob treh prilikah 22 kron. — V veseli družbi 24. febr. v Kozani zložili: zavedne Medanke in Medanci v roke g. Mužiču 2 gld. 41. — Temu znesku je določil g. Anton Jerkič, fotograf v Gorici, 1 gld.

Pri kosilu na dan poroke gospoda Franca Bandel-a v Dornbergn, nabrala je gospa Bizjakova za Slogine učne zavode 8 kron 80 vin. A. P. iz Rihemberga je poslal mesečnino za 11 mesecev v znesku 5 gld. 50 kr.

Po položnici poštne hranilnice je došlo 13 gld. 62 kr., katere je poslala: „Hranilnica

in posojilnica v Cerknem“ in „dudlarji pri čitalniški veselici dne 24. febr.“

Presrečna hvala blagim dobrotnikom! Bog poverni! — Potrebe naše so vedno večje, torej: vstrajajmo v dobrem!

Zopet potrgani lepaki v Gorici. — Zadnjič smo poročali obširno, kako zasleduje neka sodrga v Gorici vse lepake, ki so tiskani zraven italijanskega še v ostalih deželnih jezikih (mej te pa ne štejem nemščine). Po pogrebu nadvojvode Albrehta je izdalo Njegovo Veličanstvo zahvalo svojim narodom, ki so sočustvovali s prejasno vladarsko hišo. Primorsko namestništvo je doposlalo tudi v Gorico več takih lepakov-zahvalnic in smo jih videli prilepljene v torek pred mestno hišo, v sredo pa po vsej Gorici. V četrtek zjutraj jih večinoma ni bilo več! Ako je slučajno bil kakašen tu ali tam, je bil pa tako potrgan, da je bilo mogoče čitati samo italijanski del. To se je zgodilo celó pred mestno hišo in na Travniku zraven kavarne „Evropa“, torej v glavnih mestnih ulicah in v bližni c. kr. redarstvene straže! — Kdaj bomo mogli poročati, da so zasledili to sodrgo, ki ima častno nalogo, trgati slovenske lepake!! — To je zavisno seveda največ od slavnega vodstva tukajšnjega oddelka c. kr. redarstva, v katerega milosti leži osoda slovensko-nemških lepakov v Gorici. Ali nam res hoče usiliti prepričanje, da rado vidi taka lopovstva?

Ples v postu. — Goriški kavarnarji so imeli v torek ples. Ali še so imeli preveč denarja, da so zložili za „Legu“ 27 kron 23 vin. — To je dokaz, da kavarnarstvo ni najslabša obrt v Gorici, ko gospodje niti v postu ne morejo dati miru. Ali ni nobenega Slovenca, ki bi otvoril elegantno kavarno v Gorici? Izhajal bi gotovo dobro!

„Goriški pridelki“ — Pod takim naslovom opisuje prof. Rudolf Böck v „Lutzow's Zeitschrift für bildende Kunst“ ono sliko, katero je naročila goriška „c. kr. kmetijska družba“ za 25-letnico svojega predsednika grofa Franca Coroninija. Kritiki zelo hvale delo in pravi, da slikar je bil ob enem tudi skladatelj in pesnik. V krasnih skupinah so naslikani v živih barvah vsi pridelki naše dežele. Vidi se tudi grofov gradič v Št. Petru. Kritiki izreka nado, da slikar izloži to krasno delo na prihodnji umetniški razstavi na Dunaju.

Trgovcem na deželi. — Dobili smo po nizki ceni 150.000 trgovinskih zavitkov in 50.000 pol trgovskega črtanega papirja. Kdor potrebuje tako blago, poslužimo mu jako po ceni. 1000 zavitkov s tiskano firmo vred stane od 2 do 4 gld.

Umestna pohvala. — Tudi predzadnji „P. L.“ je pohvalil našega fotografa g. A. Jerkiča, ki je zdaj prvi fotograf v Gorici. Kdor se hoče prepričati, kakó daleč je napredoval g. J. v tej umetnosti, naj si ogleda njegove krasne izložbe. Stanuje na Travniku št. 11., nekoliko dalje od škofijske kapele.

Prepovedano petje. — Tudi letos je izdalo glavarstvo prepoved, da mladeniči ne smejo peti, ko pridejo k naboru v Gorico. Torej tiho, žalostno naj gredó mladeniči prisegat zvestobo cesarju in državi! To je nenaravno! Taka prepoved je jako po godu irredentovcem, ki ne marajo slišati slovenskih in patrijotičnih pesmij! — Svetujemo pa slovenskim mladeničem, naj se držé te prepovedi, mi pa bomo pazili, ali se je bodo držali goriški Lahi.

Glas iz občinstva. — Iz Gorice nam pišejo: Goriške branjevke skrbno lové naše kmetice, ko prinašajo blagó v mesto. Na Starem trgu nobena kmetica ne more uiti tem ženskam. Branjevke pogosto kar zgrabijo za jerbas in nesó, a kmetica tava za njimi. Takó kupujejo goriške branjevke; umeje se, da ne v svojo škodo, pač pa v našo, ki bi blagó kupili naravnost od kmetic, katerim bi blago tudi nekoliko draže plačali. — Taka usiljivost goriških branjev se godí pred očmi mestnih stražnikov! Ali tržni komisar ničesa ne vidi?!

Novi grobovi. — 28. febr. je umrl v tukajšnji norišnici bivši vodja laske deželne kmetijske šole g. Jos. Velicogna, zapustivši precej številno rodbino.

— 4. t. m. je umrla mati goriškega župana gospa Jožefa Venuti roj. Lapanja, rodóm Slovenka iz Solkana. Sijajen pogreb se je vršil v sredo.

— Skladatelj g. Hrabroslavu Volariču, nadučitelju v Devinu, je umrl nadepolni 5-letni sinček. Naše iskreno sožalje!

— V Solkanu je umrl g. Andrej Gabrijelčič, bivši dolgoletni župan, v 76. letu starosti. V občinskem zastopu je bil nad 40 let. Bil je vseskozi poštenjak, zato pa zelo spoštovan mož. Naj v miru počiva!

V Oblokah je umrla matič. g. vikarija Marijana Uršič r. Devetak.

V Tolminu je umrl g. Ivan Tuzulin iz znane narodne rodbine.

V Šmarajah je umrla 7. t. m. mati obeh čč. duhovnikov Poljšakov. Več v dopisu v prih. „Primorceu“.

V Gorici je umrl v sredo ob 3. pop. nadepolni mladenič Jakob Kopač, brat vrlega našega svečarja g. Jerneja K. Bil je dobro izučen sladčičar in nameraval je ustanoviti se v Gorici, kar bi pomenilo zopet napredek za gor. Slovence. Bolehal je na prsih; ali zadnje dni se je pridružila še neka druga bolezen, ki je v par dneh uničila mlado življenje vrlega mladeniča. — Pogreb danes ob 2. pop. izpred bolnišnice v stolno cerkev in od tam na pokopališče. N. v m. p.!

— V Ravnah pri Cerknu je umrl 8. t. m. širokoznan g. Ivan Kofol. V obč. starašinstvu je bil 36 let. Presv. cesar ga je odlikoval z zlatim zaslužnim križcem. Star je bil 67 let. N. v m. p.!

Pometajte pred svojim pragom! — Predzadnji „P. List“ se huduje na g. Ivana Hribarja zaradi izraza „politični kapucini“, češ: evo najnovejše „narodne psovke“. Smešno! Ne vemo sicer, pri kaki priliki je rabil g. H. ta izraz, ali naj bo že kakorkoli, psovka to ni. Kakó naj pa imenujemo take kapucine, ki politikujejo? Nam se zdi tako zaznamovanje celó jako primerno, vsekakor pa prav nič razžaljivo. — Kaj naj rečemo pa o „P. Listu“, ki par vrst dalje zabrusi g. H. in sploh narodni stranki v obraz — politično pobalinstvo? Torej „politični kapucini“ je strahovita psovka, „politično pobalinstvo“ pa — duhteča rožica z vrta c. kr. katolikov! Pometajte pred svojim pragom!

Veliki mlin baronov Ritterjev v Stračicah je propadel; dne 11. t. m. so sklenili gospodarji, da ustanovijo delo, in takoj so odpovedali vsem uradnikom službo. Veliko rodbin bo zdaj nakrat brez kruha. — Da mora priti do takega poloma velikega obrtnega podjetja, bilo je že davno znano vsem onim, ki so natančneje poznali notranje razmere, katerih pa mi ne bomo opisovali. Vrh tega je nastala velikanska konkurenca od strani ogerskih mlinov, ki preplavljajo vso Avstrijo s svojo moko. Naša vlada drži roke križem, ko madjarska na vse kriplje podpira svojo obrt. Madjarji izvažajo svoje pridelke in izdelke veliko ceneje v daljave nego naši obrtniki in pridelovalci, da je poštena konkurenca z njimi nemogoča. Dalje je pa tudi znano, da uprav mnogi ogerski mlini niso posebno vestni, da z žitom meljejo tudi druge tvarine, ki so često škodljive celó zdravju. Zató so pa cene lahko nižje od naših. — To konkurenco so bridko občutili baroni Ritterji. Pred leti so namleli 12 do 13 vagonov na dan, zadnji čas je pa padlo to število na 3 do 5. Naravno, da so morali propasti. — Za Gorico in okolico je to hud udarec.

Ali naši Goričani doživé najbrže še drugih udarcev. Oni skrbé edino za to, kakó bi zvezali Gorico s Furlanijo in Italijo, od koder nimajo pričakovati niti toliko dobička, da bi plačali premog za kurjavo, dočim se upirajo zvezam po Vipavski in Soški dolini, od koder dobiva Gorica 99% sredstev za svoje življenje. Ako bi imela Gorica ugodniše zveze na vshod in sever, mogel bi tudi Ritterjev mlin lože tekrovati z ogersko moko, dočim bi moral propasti tudi z desetimi železnicami ali tramvaji v Furlanijo. — Kakor se je zgodilo Ritterjem, takó se zgodí še drugim, ako se kaj kmalu ne odpró nova pota na sever in vshod, po katerih

pridemo v boljšo zvezo z onimi deželami in ljudstvi, ki bi dali Gorici zaslužka. S furlansko polento in pelagro pa nam ne bo pomagano!

„Slovanska knjižnica“. — Izšel je 36. snopič, ki prinaša na 8 tisk. polah (128 str.) krasno povest Božene Nemčeve «V gradu in pod gradom». — Toliko berila za 15 kr.!

Glas iz občinstva. — Iz Gorice: Svinjina je lahko nevarna človeškemu zdravju, ako nismo previdni. Trakulje in trihine pridejo v človeka po svinjskem mesu. — Zato je zapovedano, da vsakega prešiča mora pregledati izvedenec, ko ga mesar zakolje. Ali čudno: v Gorici se ne brigajo za take predpise. Poznam mesarja, ki je zaklal letos do 60 prešičev, a živinozdravnika ni bilo blizu. Mesar sam se jezi nad toliko nemarnostjo!

Zopet novo poslopje v Gorici. Za novim gimnazijskim poslopjem dobimo končno vendarle enkrat tudi spodobno poslopje za okrožno in okrajno sodišče. Ministerstvo je baje to že sklenilo. — S tem se uresniči zahteva našega poslanca dr. Gregorčiča, katero je izrekel in utemeljil že pred tremi leti v državnem zboru.

Učiteljsko društvo za goriški okraj je imelo občni zbor dne 7. t. m. Pri njem je vskipela nejevolja proti zavlačevanju z zboljšanjem gmotnega stanja učiteljstvu. Samó toliko omenimo, da se je obrnila ost nejevolje uprav tjekaj, kjer bi bilo nasprotno potrebno.

Porotniki. — Prihodnje zasedanje goriške porote začne 25. aprila. Predsedovali bodo, kakor doslej, gg. dvorni svetnik Šbis in dež. svet. Goriup in Flegar. — Z veliko radovednostjo pričakujemo, kakó se bo vrtelo tisto znamenito „kolo sreče“, o katerem smo obširneje govorili predzadnjič.

Draga kurjava. — Zadnjih par tednov skoro ni bilo dobiti v Gorici ne drv, ne premoga ne oglja. Bili smo ločeni od vseh strani, koder dobivamo kurjavo. Vse je bilo jako drago. Bila so celó kar zaprte vse prodajalnice premoga. Ni ga bilo dobiti za noben denar! Enake pritožbe so se čule v Trstu.

Duhovske premembe. — Pod Turn (k sv. Roku) pride za župnika preč. g. dr. Karol Baubela; v Dornberg na mesto umrlega Filipa Kramarja preč. g. Lovro Juvančič iz Slovrenca; v Čepovanu je potrjen preč. g. Jakob Rejec, na Št. Viški gori pa preč. g. Ignacij Valentinčič.

„Prim. List“, ki se silno rad zadira v narodnjake v svoji veliki skrbi za sv. vero, ni rekel niti besedice o imenovanju dr. Baubele k sv. Roku, dasi bi mu ne smelo biti neznan, da ta gospod je povsem pregnal slovenščino iz cerkve, kar je gotovo v škodo verskemu življenju tistih Slovencev, ki hodijo v ono župno cerkev. Slovenci smo pač uboga para povsod: v solah, v uradih in v — cerkvi. Cerkev bi morala biti uzor pravice in nepristranosti, a v resnici je v Gorici bolj pristranska v korist Italijanom nego katerikoli c. kr. urad! Slovenščina se razlega sicer tudi v naših cerkvah, ali skoro vseskozi ob takih časih, ko Lahí se spijo.

Pritožbe v tem pogledu so čedalje gostejše; zato naj se nihče ne čudi, ako sliši, da mnogi Slovenci zanemarjajo poslušanje besede božje. — Hic Rhodus!

Modra logika. — Zadnji «Pr. List» je razodel veliko novico, češ: «Raje s Schwegelnom nego z Mahničem», kar je vskliknil baje dr. Tavčar v deželnem zboru kranjskem. Dalje modruje: Torej raje z nemškutarjem in liberalcem nego s katoličanom! «Vsled tega veže zdaj tudi goriške Slovence, ki s ovezani po resolucijah zaupnih mož». — No torej, kaj hočete več! **Resolucije** z a u p n i h m o ž nas vežejo, ne pa kak izrek jednega ali drugega poslanca v medsebojni praski. — Sicer pa nismo še čitali grajev v «Pr. Listu» proti Klunu in njegovi družbi, ki je res zvezan z nemškutarji in liberalci proti slovenskim narodnjakom. Čemu se torej vedno obregate ob narodnjake, pometajte vendar pred svojim pragom, kjer je toliko smelij, da jih ne pometejo leto in dan vsi goriški ulični pometači!

Velikodušen dar. — Nadvojvoda Albreht je zapustil, naj se iz njegovega premoženja

zgradi v Gradežu poslopje za 60 do 70 ubožnih dunajskih otrok, ki bi se zdravili v morskih kopeljih. Zavetišče mora ostati pod vodstvom usmiljenih sester.

Naše železnice. — «Železo treba kovati, dokler je gorko!» Te prislovice se drži tudi agitacijski odsek za predelsko železnico v Bolcu. Stopil je v zvezo z enakim odsekom v Solnogradu in spodbudil prizadete občine, da odposljejo večjo deputacijo na Dunaj. Deputacija je že izvoljena. Naj bi se ji posrečilo, kar namerava! — V državnem zboru je govoril tudi koroški poslanec dr. Steinwender za drugo železnico od severja v Trst in sicer prav za ono čez Ture in Predel. — Graška «Tagespost» je pa prinesla novico, da se je že sestavil neki konsorcij, ki hoče na svoje stroške zgraditi železnico od Jesenic ali Javornika ob Rudolfovi železnici na Gorenjskem mimo Bleda in Bohinja do Sv. Lucije in od tam v Gorico. Podal je že vladi prošnjo za koncesijo. — Jedna ali druga, da bi le kmalu dobili! Ako dobimo bohinjsko železnico, s tem se ni rečeno, da bi za kako leto ne prišla predelska na vrsto. Bohinjska železnica bi bila bolj za vojake, predelska pa za svetovno trgovino, ki bi morala priti tudi kdaj bolje v poštev in ne vedno in povsod le vojaki!

Rupnikovo vilo v Šempasu je kupil z inventarjem vred žid Amadeo Bolaffio po sramotno nizki ceni. Čuje se, da gospodar je ni hotel prodati drugim za večjo ceno. Čudno! — Šempasci bodo imeli torej tudi židovsko rodbino v svoji sredi!

Sv. maše-zadušnice za pokojnim nadvojvodo Albrehtom so bile v raznih krajih na deželi, skoro da povsod, kjer je bilo le mogoče. Zato ne bomo podrobno poročali o teh sv. mašah, ker je to povsod jednako.

Iz Tolmina nam pišejo: V Tolminu je bila sv. maša-zadušnica za pokojnim nadvojvodom Albrehtom 2. tm. ob 9. uri zjutraj; daroval jo je preč. g. dekan v spremstvu obeh kaplanov. Poleg mnogega občinstva in šolske mladine z učitelji, udeležili so se te slovesnosti tuk. c. kr. uradniki („častno“ izjemo je delal le eden c. kr. uradnik; — Bog ne daj, da bi o tem zvedel „Corriere...“) —

Nesreče. — Dne 3. t. m. so našli pri Podmelcu v snegu zmrzlega očeta nekaterih otrok. — Med Bazovico in Sežano so našli mrtvega v snegu 23-letnega zidarskega pomočnika Franca Kumarja iz Rodika, ki je šel peš domov. — Pod Medano se je vtopil v močvirju Jožef Obid iz Št. Lenarta Slovanškega v beneški Sloveniji. Šel je k svoji sestri, ki je omožena v Medani; zgrešil je najbrže pot, zašel v močvir in se zadušil v vodi.

Iz Kobarida: Na cesto proti Staremuselu je pridrvilo doli z „Ozkega“, 800 metrov visoko, silno veliko skalovja, ki je drvilo dalje do stare struge Idrije in se čez. Dva moža sta sekala drva v hribu in sta se komaj otela.

Iz Idrskega pri Kobaridu: Pustni torek je zdrčal velik plaz snega na cesto; več ur so morali pridno delati, da so naredili vozovno pot. Ali to so le osamljeni slučaji, kajti le redko se pripeti, da bi bil na tej cesti promet za več časa ustavljen.

Žalosten konec veselice. — V Breginju je priredil krčmar B. ples, pri katerem je skupil okoli 250 gld. denarja. Ko je hotel drugo jutro denar pobrati — ni ga bilo več; nekdo je bil bolj uren od njega in ga je že odnesel. V naših hribih je tatvina zelo redek slučaj!

S Srednjega nad Ročinjem smo dobili dopis, kakó lepo da so peli mladeniči in mladenke pustni ponedeljek v neki krčmi. Dopisnik svetuje, da bi se začelo kaj bolj gojiti umetno narodno petje. Toži tudi, da ljudje tamkaj premalo čitajo.

Z Livka poročajo: V obmejni vasič Jevšček je neki finančni stražnik zbijal razne šale in igral se z nabito puško. Na peči so sedeli trije možje in pes. Puška je počila in zadela — psa, a možje so se zelo prestrašili. Stražnika so naznanili pristojni oblasti.

V Trstu je bil obsojen pri okrožnem sodišču 17-letni Jos. F. zaradi hudodelstev proti nramnosti in zaradi javnega nasilstva na dva meseca ostre ječe.

V Vidmu imajo zaprtih več ljudi iz naših krajev zastran ponarejenega denarja. Jeden je baje iz Ljubljane, drugi s Tolminskega. Hodili so na Laško kupovat za dober denar večje število ponarejenega; kupčija je kazala velik dobiček, ali zgrabili so jih in deli na varno pod ključ, kjer zdaj premišljujejo o poštenosti svoje kupčije. — Ker nekateri ne razumejo dosti laščine, tolmači g. prof. Ivan Trinko.

Na Srednjem bi se bila ob zadnjem snegu kmalu pripetila nesreča. Neki sosed je šel obiskat bližnjega soseda. Ko se je pa vračal domov, pridrvi plaz snega s hriba ter ga vleče seboj. Sreča je bila, da se je ustavil blizu neke hiše, kjer so slišali njegov klic in prihiteli na pomoč, ker drugače bi bil ostal v snegu; prosto je imel samo glavo in razven tega si je spahnil eno nogo in eno roko.

V Čolenci nad Kanalom so imeli pustno nedeljo neizogibljivi ples; in kakor navadno, končal je s pretepom. Eden je težko ranjen; porozali so mu glavo in eno roko; a tudi drugi bodo pametovali, kedaj so plesali na „debelenco“.

Sodišče v Kobaridu. — Uradna „Wiener Zeitung“ je že objavila ministersko naredbo, s katero se osnuje c. kr. okrajno sodišče v Kobaridu. Z njo dobi Kobarid tudi davkarijo in samostojen cestni odbor. Prijazni kobarški trg je s tem veliko pridobil. — Tudi od glavarstva bo vsak mesec hodil jeden uradnik v Kobarid.

K novemu okr. sodišču bodo spadale županije: Kobarid, Kred, Breginj, Sedlo, Livek, Dreznica in Ljubušnje iz dosedanega tolminskega okraja in Trnovo iz bolškega okraja. Tekom letošnjega leta bodo najbrže dovršene že vse priprave; ko se to zgodi, razglasi se posebe dan, kdaj začne poslovali novo sodišče.

S Trnovega: «Naše starešinstvo je soglasno sklenilo, poslati pravosodnemu ministerstvu spomenico proti sklepu lahonskih odvetnikov, in zahtevati v nji slov. uradovanje pri sodiščih v Gorici in pri državnem pravdnistvu.

V ponedeljek 11. t. m. je bila po raje nem nadvojvodi Albrehtu sv. maša zadušnica, katere se je udeležilo c. kr. gozdno oskrbnistvo, občinsko starašinstvo, šolska mladina in veliko ljudstva. Ob tej priliki je starašinstvo izrazilo potom glavarstva Njegovemu Veličanstvu sožalnico in neomejeno udanost*.

Iz Rihemberga, 11. marca. — V zadnjem „Primorskem Listu“ sem staknil novico, češ, da pri nas uganjajo letos pusta v postu. Ali to ni res, ker v naši občini ni bilo ne godbe ne plesa ne mask že nad deset let, to pa gre naj več hvala naši duhovščini, ker je take nespameti s svojimi nauki odpravila. Čudimo se pa, da duhovski list le prerad verjame vse, kar bi našo občino, posebno pa naše vrle duhovnike, pripravilo ob dobro ime. In tak list se pri nas po nekem I. P. tako usiljuje, da kdor ga noče skozi vrata, mu ga pa skozi okna usiljujejo. Kdor hoče torej ostati in v njih rog trobiti, mora pri nas gotovo biti naročen na ta list. — Tudi vam naznanim, gospod urednik, da pri nas bodo kmalu občinske volitve. Kakor drugod tako tudi pri nas ste dve stranki, ana „črna“, druga „bela“. „Črni“ gre strašno v slast „Primorski List“; čegava je pa „bela“, lahko uganete.

Z dežele. (Zakaj propadajo kmetije?) — Na vseh koncih odmeva tužen jek: „kmetije propadajo čedalje bolj“. Uzroki té prikazni so mnogoteri in različni. Skoraj da kmet je dandanes najzadnji, ko mu je treba pomagati. Za navadne delavce se več stori v postavodajalnih zastopih, nego li za kmeta-trpina. Temu se ni čuditi, ker kmet je bolj mirnega in tihega značaja, in kar je še največ, brez organizacije, dočim so delavci združeni v društvih in zadrugah, drug drugemu si pomagajo v stiskah in nadlogah. Zato pa glas zadnjih je postal mogočen in glasán, tako, da ga višji slišijo

m se pred njim tresejo. Le naš ubogi kmet je popolnoma osamljen, nima pomoči in podpore. Ni čuda, ako so zemljiške knjige vse prekrizane in ako kaj pogosto boben poje.

Pred seboj imamo plačilni nalog, s kojim so dediči umrlega posestnika povabljeni, naj plačajo pristojbine o čistem premoženju. Celo premoženje je vredno blizu 1600 gld. V svojem testamentu je pustil ženi sobo in pa $\frac{1}{4}$ litra mleka vsak dan; hčeri je volil 350 gld. Žena je prinesla k hiši 300 gld. Nevknjiženih dolgov je omenil 540 gld. Zdaj pa pogledajmo, koliko pristojbine morala je plačati revna bajta po rajnem očetu:

Od čiste dedščine, za volilo udovi	gld.	6:80
25 % doklada	"	1:70
Od dolgov 540 gld. 8 %	"	43:20
25 % doklada	"	10:80
Od prenosa nepremičnin od 1200 gld. $1\frac{1}{2}$ %	"	18:—
kolek za oporoko	"	1:—
šolski zalog	"	2:40
Skupaj	"	83:90.

Ne le to, da je moral rajni plačevati 6 % obresti od dolgov, zdaj morajo dediči tudi pristojbino plačati, ker niso dolgovi vknjiženi. Če odbijemo od premoženja volila (kar ima žena v hiši, in dolgove), morda ostane tri sto čistega premoženja. Vkljub temu morajo plačati dediči celih gld. 83:90 pristojbine. Ali niso to za kmeta uničevalne prikazni?

Če pa bogat žid proda za 5000 gld. obligacij, plača samo 10 kr. pristojbine. In potem se čudimo, da se širi upor in splošna nezadovoljnost! Žalostno je, da „katoliški poslanci, voditelji katoliških strank, kakor je Klun na Kranjskem, podpirajo ta sistem, tako vlado, ki prizanaša velikim kapitalistom, male obrtnike in kmeta pa obklada z neznošnim bremenom. Da, gorje cerkvi, veri in ljudstvu, ki pošilja v javne zastope ljudi, ki le sebe iščejo, volilce prezirajo in načela zatajujejo.

S trnovske planote, 9 marca. — Naznanjeni izlet s snežkami na Goljak se je moral odložiti vsled izredno slabega vremena na dan 8. t. m. Imenovanega dne je bilo vreme kakor nalašč zelo ugodno, in potovanje se je vršilo pri krasnem dnevu. Zjutraj ob 6. uri je bil zbran oddelek najboljših in najdržniših snežkarjev pred stanovanjem načelnika tuk. gozd. oskrbnitva na Dolu, od kjer smo oddrčali proti „Smrekovi dragi“. Točno ob 6. uri 10 minut se prikaže gosp. načelnik, ki je bil iz posebne prijaznosti voditelj celi „ekspediciji“; — lovski rog zatrobi: „nastop“ — in snežke zdrčé po mehkiem snegu. V eni uri 52 minut bili smo v „Anini koči“ v Smrekovi dragi, kjer je bil eno uro odmor, da si „nekoliko privežemo dušo“. Ob 9. uri 8 minut odpeljali smo se do „Strašne skale“, a od tukaj pričela se je pot po pobočju Goljaka vedno više in više. Do polovice pobočja bili smo mirni in se vedno v normalni oddaljenosti, a tu se je pričelo nenavadno gibanje. Vsakdo se požuri, da napravi manjši ovinek, kajti oni, ki bode prvi na vrhuncu, dobi nagrado 20 kron in po vrhu še nekaj, — kajpada — čast, ta šmentana čast. Vse moči se vporabljajo, bela odeja škriplje pod snežkami, pot lije po obrazu, a držali smo se vsi vstrajno. Od dveh stranij smo naskočili vrhuncu, a nakrat se začuje vrisk — in glej ga, Filipa, ki se je možato razkoračil pri „Znamenju“ ter močno zaukal, da je odmevalo tam doli po Trebuši. Pot je končana, vojska premagana, stvar dobljena, a veselje in nade nekaternikov so zlezle v hlače. Ob 11. uri 17 minut bila je naša „batarija“ zbrana vrh Goljaka. Razgled je bil krasen, a tu se nismo smeli muditi, kajti, dasi je solnce prijetno sijalo na jasnem nebu, vlekla je vendarle zelo ostru sapa. Zopet je dano znamenje odhodu in drčali smo v strašni hitrosti po pobočju nizdol proti „Anini koči“. V 47 minutah 22 sekundah pridrčal je prvi gosp. voditelj do kočé, kar je naznanil pok puške, ki je čakala nabita pred kočé. Da smo nekateri delali z Goljaka nizdol s snežkami izredne vaje, si bodo naši veseli čitatelji mislili. Eden je ho-

tel pokazati, kako se stoji na glavi v snegu, drugi je vklesal v sneg svojo podobo, in več takih zabav smo doživeli. Da je bilo tu dovolj šale in smeha, je več ko naravno. — Ej, no, gozdar je „korajžen“ in vesel, če mu prav „lasé“ odrežeš. Po kratkem odmoru drčali smo proti domu, kjer so nas naše „ženičce“ skrbno pregledale, če imamo še cele glave in druge ude. Naravno, da ga je dal Filip „en bokal“ in čaše so jako harmonično zazvenele ene v „Es“, a druge v „Eks“, kakor Brolijevi, pardon, Samassovi zvonovi! Glaven namen temu izletu je bil: 1.) povzdigniti ta „sport“ in 2.) praktično pokazati, da za naše gore je snežka po zimi neprecenljive vrednosti.

Pred par leti je naročil prve snežke na Primorskem tuk. gozd. oskrbnik, a danes jih imajo poleg gozdarjev že nekateri občinarji; in če še povem, da jih je ta teden navezal tudi naš „oče župan“, bodi za danes dovolj o tej novosti na naši planoti. Zdravi stojte, gospod urednik! —

Ostala Slovenija.

„Vika pomaga!“ — Pod tem naslovom prinaša „Naša Sloga“ članek v svoji 10. številki, naštevajoč, kar so vse storili nasprotniki proti dvojezičnim napisom in proti naredbi o porotnikih v Istri ter sv. misijonu v Trstu. Navaja, da niso pomagale vse interpelacije naših drž. poslancev toliko, kolikor vika poulične druhali v Istri; kajti naredba o dvojezičnih napisih v Istri je vstavljena, do sv. misijona v slovenskem jeziku v Trstu ni prišlo, porotniške liste v Istri, ki so bile količkaj pravičnejše sestavljene, so bile predrugačene na korist Lahov vsled rogoviljenja italijanskih vikačev. Na uprašanje, ali imamo v tem tudi mi nasledovati Italijane, odgovarja pozivajoč hrvaško-slovensko ljudstvo v Istri, naj se poslužuje svojih državljanških pravic pōtem svojih zastopov, društev in zasebnikov ter naj zahteva, da se ugoti razžaljenemu pravu. Takšnemu postopanju naj se učimo od nasprotnikov.

Novosti iz Istre. — V Moravčah na Kranjskem je umrl veleč. gosp. Fran Krušnik, duhovnik poreško-puljske škofije. Pokojnik, kot rojen Slovenec, je bil vrl sin svojega naroda ter iskreno ljubil hrvaški narod v Istri, kjer je deloval več časa v Gospodovem vinogradu. Take zgube moramo Slovenci obžalovati toliko bolj, kajti v poreško-puljski škofiji na mesto duhovnika Slovana težko da pride zopet Slovan.

— V Tinjanu je umrl tamošnji učitelj Blaž Rimanič, ki je tam učiteljeval 15 let in bil zelo priljubljen.

— Prošnje za izvedbo enakopravnosti v Istri je zopet odposlalo obilo davčnih občin v Istri.

— V Opatiju pride zopet to poletje nemška carska rodbina. Tako vsaj poročajo iz Berolina.

— V novi letni imenik istrskih porotnikov je prišlo okoli 250 Lahov in le 10 Slovanov. In tako sestavo imenujejo Lahi „povsem zakonito“. Imajo pač čudne pojme o zakonitosti. Ali: Svaka sila do vremena!

V Trstu so imeli v torek zvečer veliko povodenj; morje je narastlo in preplavilo ves dolnji del mesta. Da je to naredilo veliko škode poleg raznih sitnostij pešcem, je naravno.

„Narodni sklad“. — «Slovenec» je vedoma zlagal, da se je pri dolenjski volitvi rabil denar iz „narodnega sklada“. „Narod“ je odločno zavrnil to laž. V odgovor so takoj poslali iz Vel. Lašč 40 kron. — Na laž in obrekovanje od strani teh poštenjakov smo mi že davno vajeni.

Gosp. Jos Noll v Ljubljani je islavil 12. t. m. 30-letnico svojega delovanja na polju operne umetnosti. V deželnem gledišču se je predstavljala njemu v korist opera „Trubadur“, v kateri je imel on glavno ulogo. Pred opero mu je napravilo gledališko osebje alegorično živo podobo „1865-1895“.

Trgovinska zbornica tržaška je poslala vladi spomenico, naj opusti pogajanja o podržavljenji južne železnice in naj raje

začne resno misliti na zgradbo železnice čez Ture, ki se podaljša po Soški dolini. — Da bi se to zgodilo!

Štajerske novice. — „Katoliško podp. drštvo v Celju“ je dobilo dovoljenje od vis. c. kr. fin. ministerstva za loterijo. Izda 10.000 srečk po 1 gld. Čisti dobiček porabi se za razširjenje dekliške šole v Celju, koje vodijo šolske sestre. — Za slovensko gimnazijo v Celju vložilo je prošnjo na drž. zbor veliko število slovenskih občin iz spodnje Štajerske. — Slovenskim deželnim poslancem štajerskim prihajajo dan na dan in od vseh stranij obilo zaupnic, ki odobravajo njih odločen korak. — Glediški oder na kmetih pridobiva si dnevom več prijateljev na Štajerskem. — Županom v Velenju je bil izvoljen g. Vinko Jezovnik, njegovim namestnikom zdravnik Fr. Skubic. — Dne 3. t. m. je zborovalo celjsko in ptujsko, dne 7. pa mariborsko in slovenje-bistriško učiteljsko društvo. — V Sevnici so otroci nemške šole na pustni torek hodili plesat v gostilne. Lepa je ta nemška olika! — V Brežicah ustanové baje nemško šolo. — Samo nemški poštni pečat imati še občini Tekačevo in Slatina. Žalostno! — V Gorenji Radgoni prosijo novo davkarijo. — V Ljutomeru se je slovensčine za silo priučil nemškutarški odvetnik, ki ni hotel znati za Slovence na Štajerskem, dokler se ni tje preselil narodni odvetnik dr. Rozina. — Deželni šolski svet je odločil, ustanoviti pri sv. Barbari in v Halozah trorzrednico za dečke in isto tako za deklice. — Štajerska nemška družba šteje na spodnjem Štajerskem le 16 podružnic s 762 udi. Še to število se skrči, ako se ne bode oziral glavni odbor tudi na Slovence.

— Celjska „Domovina“ je priobčila zelo obširen članek o „Knjižnici za mladinu“, ki izhaja v naši tiskarni. Članek je ponatisnil v soboto tudi „Slov. Narod“, a „Edinost“ v Trstu je prinesla poseben članek. Upamo, da slovenski stariši priskočijo čim prej na pomoč, da to lepo podjetje ne obnemore.

— V ptujski okrajni zastop so tudi veleposestniki izvolili slovenske zastopnike. Pri volitvi komisije je bilo oddanih 171 slov. in 50 nem. glasov, na kar so Nemci zapustili volišče.

— Vlada se je baje povsem udala levičarjem zastran celjske gimnazije, ki bo skoro gotovo odklonjena. Kranjski koaliranci so s tem zadovoljni. Kranjski volilci imajo take poslance, kakoršne zasluzijo!

V Aleksandriji je naseljeno mnogo Slovencev, ki pa ne pozabljajo naše družbe sv. Mohora; letos jih je pristopilo 200! — Zadnji čas imajo tudi svojega duhovnika; od takrat so vedno bolj združeni in spoznavajo drug drugega.

—o—

Poslance Spinčić pred svojimi volilci. — V nedeljo dne 24. m. m. sklical je drž. poslanec prof. Spinčić v vasi Mandiči na boljunskem polju (okraj pazinski) javen shod, katerega se je udeležilo preko 3000 ljudij iz pazinskega in koperskega pol. okraja. Shodu je predsedoval veleč. g. župnik Flegar, vlado zastopal pa sam voditelj okrajnega glavarstva, g. Ivan Šorli. Poslanec Spinčić je govoril več nego jedno uro o svojem in svojih tovarišev delovanju. Vsi navzoči — razun jedne osebe — odobrili so to delovanje ter sprejeli 10 resolucij političkega, narodnega in gospodarskega značaja, kakor n. pr.: naj se v Pazinu uspostavi zopet gimnazij in ustanovi učiteljske s hrvaškim učnim jezikom ter da se ustanové ljudske šole v materinem jeziku povsod, kjer to po zakonu mora biti; dalje naj se dá mesto hrvaško-slovenskemu jeziku v Istri v vseh c. kr. uradih; naj se nameščajo v istih le takšni uradniki, ki so popolnoma zmožni hrvaško-slovenskega jezika. Sprejela se je tudi resolucija za splošno volilno pravico, odnosno za izravne volitve pri kmečkih občinah itd. — Italijanski časopisi sploh molčijo o tem shodu, ali pa zlobno izvražajo resnico, trdeči, da se je tega shoda udeležilo le 200 ljudij. — Ker nam je znano, da jim poslednji shodi volilcev sploh ne ugajajo, se kar nič ne čudimo, ako neresnično poročajo o njih, kajti s tem zakrivajo na zgoraj in zunaj nepobitno

resnico, da za Italijane v Istri na kmetih ne rastejo cvetlice.

Novosti iz Istre. V nedeljo dne 17. m. m. je imela puljska hranilnica in posojilnica svoj redni občni zbor. Hranilnica šteje koncem 1894. leta 567 članov; skupnega prometa gld. 214,036-36½. V upravnem letu je posodila gold. 54,139-49, sprejela gold. 28.767-05½. Vložil je sprejela gld. 46.000, povrnila gld. 25.000. Čistega dobička je imela gld. 1103-85. Pri zboru se je sprejel predlog, naj se po potrebi in ugodnosti v raznih krajih Istre — v prvi vrsti v Buzetu, Pazinu, Voloski — ustanovijo podružnice. Odbor je bil izvojen kot lansko leto, izvzemši dr. Janežiča, na kojega mesto je izvoljen dr. Zuccon. — Prošnjo za provedbo ravnopravnosti odpošiljajo na ministersko predsedništvo razne občine, davkoplačevalci in zasebniki iz Istre.

— Prvotne volitve v kmečkih občinah za deželni zbor v Istri se bodo vršile, kakor poročajo, še le meseca avgusta. Kakor je že znano, šest polit. okrajev istrskih volil 12 poslancev. Od prvotnih volitev je odvisen uspeh. Do sedaj je imela hrvaško-slovenska stranka 4. polit. okraje, ali osem poslancev. Rodoljubi v Istri, na delo! —

Hrvaška zmaga v Istri. Pri volitvi v III. razredu za občino Volosko je zmagašla hrvaška stranka ukladu temu, da so hoteli nasprotniki — Lahu in Nemci — še jedenkrat podreti v tem razredu. V I. razredu je hrvaška stranka tudi zmagala s 26 proti 5 glasovom, v II. pa propadla za 6 glasov. — Občinska uprava je torej v naših rokah. Slava!

Kako agitujejo Italijani v Istri. — Nekdo nam piše iz Istre: „Znana je čitateljem „Soče“, da so hrvaško-slovenski isterski deželni poslanci nekaj pred razpustom deželnega zbora objavili oklice na svoje volilce posebej, a na hrvaško-slovenski narod v Istri sploh. Ker italijanski časopisi niso mogli overiti v tem oklicu navedene v nebovpijoče krivice, ki se godé Slovanom v Istri — so izmislili prav izvirno sredstvo, ki venča njih fanatiško zaslepljenost, to je, priobčili so v puljskem časopisu „Il Giovine pensiero“ z dne 15. februarja t. l. na u v o d n e m m e s t u — torej mestu, ki je namenjen treznemu razpravljanju — omenjeni oklice naših deželnih poslancev s polnimi njihovimi imeni v popačenem smislu takó, kakor da bi se isti kesali svojega delovanja ter se norčevali s Hrvati in Slovenci v Istri. Kakor je razvidno torej: tam, kjer ne morejo gospoda Italijani z lepa prav nič opraviti, poslužujejo se zvijač, da dosežejo svojo svrhu, ali da v „motni vodi lovijo“. Ta čin, čeprav ni vreden ozbiljenega pomisleka, vendar priobčujemo kot sliko odrzja, s katerim si želé gospoda Italijani pridržati sedanjo svojo narodno posest v Istri.

Piranci pred sodiščem! — Dne 4. t. m. pričela je razprava pred deželnim sodiščem v Trstu proti znani piranski sodrgi, ki je nasprotovala razobešenju dvojezičnih napisov. Obdolžencev je precej veliko število in, kar je najlepše, razun dveh, treh, so bili vsi večkrat kaznovani, torej ljudje, ki so pripravni za vse. Kot pričé so bili zasliš ni tudi: kanonika Maraspin in Fonda, namestniški tajnik dr. Hohegger ter dva c. in kr. častnika. Poslednja sta pritrdila, da sta povse dobro slišala vsklike: „Evviva l'Italia!“ „Abbasso le armi!“ „Non vogliamo tabelle sciaive!“ itd. Kanonika Maraspin in Fonda sta potrdila popolnoma kot resnično, da ju je sodrga napadla in da sta morala uteči, Fonda še celó po strehi bližnje hiše; da se pa tej sodrgi zopet ne zamerita, ne zahtevata nikakoršne odškodnine in veledušno odpuščata izgrednikom ukladu temu, da so razbili v njiju stanovanjih vse pohištvo in štacune njiju roditeljev. Treba spomniti, da sta spoznala preslišana c. in kr. častnika tudi osebo, ki je upila: „Evviva l'Italia!“ itd. Ostale pričé so pa izpovedale zeló obzirno in v nasprotju s preiskovalnim zapisnikom. — Od 14 obtoženih le jeden je oproščen, ostali so obsojeni od 1 meseca do 2½ leta.

Slovenski deželni poslanci štajerski so razglasili naslednjo izjavo: „V zadnjem

času so nekateri Slovincem sovražni listi poročali iz Celja, „da se je bajé sešlo pred nekaterimi dnevi več slovenskih deželnih poslancev in drugih veljakov in da so le-ti izjavili, da je soglasno postopanje Slovencev z Nemci glede sklepov deželnega zbora štajerskega, o proslavi petdesetletnice vladanja presvitlega cesarja, politično popolnoma nemogoče“. Ta poročila zavijajo resnični položaj. Res je bilo v Celji malo pred sklopom zadnjega zasedanja štajerskega deželnega zbora posvetovanje štajerskoslovenskih mož-zaupnikov, da premore položaj, ki je nastal vsled izstopa iz deželnega zbora, vendar nikdo ni predlagal izjave v napominamen smislu, tem manje se je moglo sklepati o nji. Pač pa se je povdarjala pri tej priliki politična nemogočnost, sodelovati v deželnem zboru štajerskem v očigled sedanjim razmeram, a navdajalo nas je iskreno obžalovanje, da nam ni bilo mogoče, vdeležiti se deželnozbornih sklepov glede proslave petdesetletnice vladanja presvitlega cesarja. Glede teh sklepov smo s svojimi nemškimi sopolanci popolnoma iste misli in bi bili — ako bi takrat navzoči bili — glasovali za one predloge, ki so se tam stavili v proslavo petdesetletnice vladanja presvitlega cesarja.“

Slabo priporočilo. — Novi višji državni pravdnik v Trstu, g. dr. Gertscher, je priredil 2. t. m. v Celju slavnostno večerjo v slovo. Povabljeni so bili sami Nemci in nemškutarji; spustil je tudi dolgo „govoranco“, s katero je vsestransko odobril težnje celjskega meščanstva. — Ako je to resnično, se mi primorski Slovani ne bomo veselili njegovega dohoda. Upamo pa, da na Primorskem bo znal vse drugače ceniti borbo Slovencev in Hrvatov za svoj in državni obstanek.

Ljudski shod pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Pretekli mesec je bil pri Sv. Lenartu na Štajerskem ljudski shod, pri katerem so poročali slovenski deželni poslanci o uzrokih, vsled kojih so zapustili štajerski deželni zbor. Prvi je govoril starosta štajerskih Slovencev, posl. g. dr. Radač, zatem Robič, dr. Gregorec in dr. Pri shodu so sprejeli tri resolucije, ki se glasé: „Na ljudskem shodu pri sv. Lenartu zbrani Slovenci odobravajo in radostno pozdravljajo, da so štajerski poslanci zapustili deželni zbor; storili so možato, kar je velevala politična modrost, korist domovine in narodna čast“. Druga resolucija se glasi: „Preosnova davčnih zakonov more kmetskim ljudem koristiti le, ako se zemljiški davek zmanjša za 20% vsaj tistim posestnikom, katerih čisti katastralni dohodek ne presega 300 gld.“ Tretja sprejeta resolucija se glasi: „Nagla in neosnovana odslovitvev jedinega, nam pravičnega deželnega nadzornika, g. Jarca, užalila nas je močno in vznemirila tem bolj, ker je na njegovo mesto prišel mož, ki je bil bojevit pristaš nemško-pruskega „šulvereina“ ter svoje mržnje do vsega kar je slovensko, nikoli ni pokrival. Shod smatra za nujno politično potrebo, delati na razdelitev dež. šolskega sveta v dva, nemški in slovenski“. — Slednjic je shod izrekel svoje zaupanje in zahvalo deželnim in drž. poslancem.

Razstave na Štajerskem. V minolem letu se je po prizadevanju „c. kr. kmetijske družbe štajerske“ osnovala „regionalna razstava“ v Keflahu, potem regionalno ogledovanje živine „pri Sv. Mihaelu“ in v Marenbergu. Pri istih se je razdelilo: 2100 kron nagrad državnih, 2760 deželnih, 1870 okrajnih, 1392 razstavnih in zasebnih, potem 8 srebrnih državnih, 26 srebrnih in 40 bronastih družbenih kolajn, pa jeden srebrni častni denar „c. kr. vrtnarske družbe štajerske“.

Društvene vesti.

— „Goriška ljudska posojilnica“ je imela v nedeljo popoldne skupno sejo ravnateljstva in nadzorstva. Udeležili so se je vsi gospodje. Prečitali so se računi za l. 1894. in primerjali s prejšnjim letom; kaže se povsod lep napredek. Več bomo poročali po obnem zboru, ki bo veliko sredo 10. aprila ob 11. predp.

— Koléarsko društvo „Gorica“ je ustanovljeno. V nedeljo od 3. do 5. pop. je bil pri zvezdi shod, kateremu je čital tiskar A. G. pravila, katera je sestavil po raznih virih; shod je marsikaj še premenil ali izpustil in potem pravila odobril. Volil je tudi začasen odbor: Preds. Jakončič Anton, podpr. Pečenko Anton, tajnik Pezdlič Anton, blag. Kavčič France, rednik Saunig Ignacij, podrednik Dekleva Josip. — Ta odbor poskrbi, da bodo potrjena pravila, oskrbi vozni red, društveno shajlišče, obleko in društveno znamenje. — Čvrsto naprej!

Kolesarji na deželi, ki želé pristopiti, naj se oglasé pri predsedniku s pošto nakaznico 1 gld., ker toliko znaša pristopnina. Kakor hitro bodo pravila potrjena, jih dobé en iztis v lični mali knjižici. Dodan bo tudi vozni red. — Vsak ud dobí tudi izkaznico, s katero bo mogel voziti tudi čez laško mejo.

— Društvo „Sloga“ je imelo učeraj popoldne odborovo sejo, pri kateri so se uredile tekoče društvene zadeve, posebno pa o zavodih.

— „Slovensko bralno in podporno društvo“ bo tudi imelo 7. apr. svoj redni letni občni zbor. — Zunanji bolniški zalog konča prvo leto z deficitom!

Upravni zalog je imel v 1894. letu 348 gld. dohodkov; stroškov 302 gld., med temi 148 gld. naložil na obresti; gotovine koncem leta 45 gld. — Domači bolniški zalog je imel 1406 gld. dohodkov; med letom je naložil na obresti 312 gld., 189 je pa posodil zunanjemu zalogu. — Zunanji boln. zalog je imel doh. 1700 gld. (med temi 189 izposojenih) in toliko stroškov. Ta zalog je izdal za podpore zunanjim bolnikom 1021 gld., za zdravila pa 213 gld., dočim je izdal domači zalog le 390 in 109 gld. Čudno da so društveniki zunaj Gorice takó strašno bolehalii! — Društvo ima premoženja: upravni zalog 1670 gld., domači boln. zalog 2922 gld., zunanji ima 189 gld. dolga.

Koncert ženske podružnice, o katerem smo že parkrat poročali, vršil se bode v dan 24. t. m. ob 8. uri zvečer. Spored, ki se že razposilja, je zelo zanimiv in bode slovenskemu občinstvu gotovo ugajal. Opomniti je, da se je spevoigra „Sneguljčica“ predstavljala prvič o priliki, ko je tukajsnje izobraževališče slavilo dan 40-letnega službovanja svojega ravnatelja, g. Hafnerja. Mnogi bi se bili radi udeležili takrat slavnosti s posebnim ozirom tudi na spevoigro „Sneguljčico“, toda tačas so bile udeležbi stavljene ozke meje. Sedaj ima vsakdo priliko, da sliši ta umotvor, kateri se ni še predstavljal med Slovenci. Kdor hoče imeti v večer 24. t. m. popolen muzikalen vžitek, naj ne zamudi, kupiti knjižico, v kateri so tiskane besede k tej spevoigri, ki se prodaja po 10. kr. v „Goriški tiskarni“. A. Gabršček in v dan 24. t. m. pri vstopu. —

Spored: 1. „Ljubica“: besede zl. Pagliaruzzi-Krilan, vglasbil za mešan zbor A. Foerster. — 2. a) „Pred durini“. Vglasbil D. Jenko, b) „Gorenjski slavček“. Vgl. A. Foerster, (samospeva za sopran s spremljevanjem na glasovirju.) — 3. „Gorenjskega dekleta domotožje“, dospev s spremljevanjem goslij in glasovirja. Skladba Kalliwode, priredil za sopran in alt Iv. Mercina. — 4. „Sneguljčica“. Venec osmih spevov, vezanih med seboj s pripovedovalno deklamacijo z vpletnimi živimi podobami. Na podlagi znane krasne pravljice zložil v nemškem jeziku H. Franke. Vglasbil za samospeve in zbor ženskih glasov in glasovir Fr. Abt. Besede preložil **. Naslovi prizorov: I. „V velikem gozdu“. II. V hiši pritlikovcev. III. Sneguljčica in pritlikovci. IV. Hudobna kraljica. V. Sneguljčice radost. VI. Sneguljčica in kraljica. VII. Pritlikovcev žalovanje. VIII. Konečni spev. — Osebe: Sneguljčica sopran I. — Kraljica sopran II. — Sedem pritlikovcev troglasen ženski zbor. — Zrcalo alt. — Ženski zbor (troglasen) — Kraljevič; sluge njegovi; lovec (neme uloge).

Ustoppnina: za odrasle 20 kr.; za otroke 25 kr. Sedež po 10 kr. posebej. Knjižice tiskanih besed k vsemu petju po 10 kr. se bodo prodajale pri blagajni, a se dobivajo že poprej v „Goriški tiskarni“ A. Gabršček.

Z ozirom na blagi namen priporoča se velikodušni radodarnosti udeležnikov in zadržanih vabljenecv

Načelnitvo.

Takega glasbenega užitka in toliko živih podob še nismo imeli v Gorici. Zato se nadejamo obile udeležbe: Kdor ne more priti, naj se domisli s kakim denarnim doneskom, kajti dobiček bo za našo mladino v Gorici in okolici. — Vsestranski vspeh veselice bo najlepša vspodbuda našim narodnim damam, da bodo vstrajale pri svojem požrtvovalnem delu za ohranitev slovenske mladine v kljub vihrajocih valov laške igredente.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Dr. Ferjančič in tovariši so podali 11. t. m. interpelacijo do pravosodnega ministra, ali hoče poskrbeti zato, da bo najvišje sodišče izdajalo tudi slovenske razsodbe v takih pravih, ki so se v prvi instanci obravnavale v slovenskem jeziku. Lani je minister to obljubil, ali stori ni ničesar.

— Vlada najbrže odtegne postavko za celjsko gimnazijo v proračunu in ustanovi slovenske vsporedice kar upravnim putem. Sicer pa vsak dan prihajajo drugačna poročila.

— Ministerski svet pod predsedstvom presv. cesarja se je odločil za peto volilno kurijo; minister notranjih poslov je že predložil pododseku za volilno reformo vladin načrt.

— Najnovejše vesti zatrjujejo, da se ministerstvu majo stališče in da vtegnemo vsak hip čuti novico, da je ministerstvo podalo ostavko. Srečno pot!

V državnem zboru so se vršile prav rezke razprave o nekajih paragrafih novega kazenskega zakonika, ki silno omejujejo tiskovno svobodo. «Neue fr. Presse» je hudo šibala celó levčarske poslance, ki glasujejo za nje, hvalila pa Mladočehce, o katerih pravi, da so edino pravi zagovorniki svobode in avstrijskega časopisja. Pohvala največjega nasprotnika gotovo ni pretirana!

Nov „prestopok.“ — V državnem zboru je nastala razprava, ali se more smatrati odobravanje državnozbornskih govorov kot prestopok, ako govor obsega „kaznjivo dejanje“. — Prof. Rulf je pritrdil v praški „Bohemiji“ temu nazoru, „Neue fr. Presse“ od 2. t. m. se mu pa odločno ustavlja, in pravi med drugim: „Državnozbornski govor ne more biti nikdar tako dejanje, ki bi bilo prepovedano. Prosto izraževanje mislij poslancu ni le dovoljeno, marveč celó dolžnost. Izvrševanje te zakonite dolžnosti ne more torej biti nikdar zakonito prepovedano dejanje in vsled tega tudi pohvala kakega govora v državnem zboru ne more biti nikdar kaznjivo dejanje“. — Kdor ima količkaj soli v glavi, potrdi te nazore. Ali dandanes je zavladala tolika konfuzija v pojnih, da smo lahko na vse pripravljani.

Izmajil paša umrl. Umrl je bivši egiptski podkralj Izmajil paša v Carigradu. Kot naslednik svojega strijca Sajd paše je trinidesetletni Izmajil nastopil dne 28. januarja 1863. l. vlado. Vzgojeval se je v Parizu in zaradi tega bil precej naklonjen zapadni kulturi. On je jako pospeševal zgradbo sueškega prekopa. Leta 1867. je Izmajil paša si pridela naslov podkraljev in pomnožil vojno in mornarico in leta 1869. je potoval na Dunaj, London in Pariz, da povabi evropske vlasti k otvorjenju sueškega prekopa. Ob enem je poizvedoval, kaj bi vlasti reklo, ko bi proglasil nezavisnost Egipta. Zaradi tega je prišel v navskrižje s Turčijo, ki je zahtevala, da izroči tri egiptске oklopnice in pomajšna vojno. V tem se je otvoril sueški prekop z velikimi slavnostmi, ki so požrle dvajset milijonov frankov. Vsled tega je dežela zagazila v dolgove. Leta 1873. je Izmajil potoval k sultanu v Carigrad in od njega izposloval še večje pravice. Ko Egipt ni mogel več plačevati obresti od državnih dolgov, so velevlasti vsilile podkralju Angleža za finančnega in Francoza za ministra javnih del. Ko se je Izmajil hotel samovoljno znebiti tujih ministrov, ga je leta 1879. odstavil in iztiral iz dežele turski sultan kot vrhovni

gospodar. Nekaj časa je potoval po Evropi, potem se pa s svojim haremom nastanil v Carigradu, kjer je použival svojo znatno pokojnino pol milijona goldinarjev. Živel je brezskrbno, dokler se ga ni lotila nevarna bolezen rak, ki je minolo soboto naredila konec njegovemu življenju. Pokojnik je imel precejšnje državne zmožnosti, in bi bil deželo povzdignil, da ni tako zapravljivo živel. Tako pa Egipčani še danes čutijo slabe posledice njegove vlade.

Razgled po slovanskem svetu.

Zajčev jubilej. — Kdo je Ivan p. Zajc? Na ta vprašaj odgovori vsak količkaj olikan Slovenec. Ta mož, ki je proslavil svoje ime z mnogimi krasnimi skladbami, praznoval je dne 26. m. m. 25-letnico svojega umetniškega delovanja v svoji hrvaški domovini. Zajc je sin vojaškega kapelnika in se porodil na Reki. Skladati je pričel s svojim 13. letom in je hotel uglasbiti opero „Marija Terezija“. To mu pa ni šlo gladko od rok, kajti ni še poznal razne instrumentacije (raznih godal). V 15. letu je dospel v Milan na izobrazevališče, kjer se je odlikoval. Tam je uglasbil več operet. Po končanih naukih je bil nameščen kot podravnatelj v koncertnem gledišču „Scala“. Ker so mu pa mej tem stariši umrli, prišel je na Reko, od koder je šel na Dunaj. Na Dunaju je skladal operete, in sicer: „Mornari na brod“, „Fitzli Putzli“, „Neapeljski Lazaroni“, „Noč v Kajiri“, „Mojster Puf“, „Der Meisterschuss von Pottenstein“, „Mesečnica“ („Sonambula“), „Viliko“, „Rop Sabink“, „Čarodejnica iz Boissy“ ter druge. Z Dunaja so ga o priliki ustanovitve hrvaške opere poklicali l. 1872. v Zagreb in od tedaj deluje vedno tamkaj. V Zagrebu je uglasbil več oper, kakor: „Zrinjski“, „Ban Leget“, „Mislav“, „Lizinka“, „Pan Tardovski“ in več drugih. Zraven oper uglasbil je številno zborov, ki se pojo tudi po Slovenskem z veseljem in naidušenostjo. Hvaležni hrvaški narod je lepo proslavil ta jubilej in še vedno ga proslavljajo razna društva. — V Zagrebu je imela zveza hrvaških pevskih društev banket na čast jubilarca. Tega banketa se je udeležilo lepo število hrvaške inteligencije in zastopniki raznih pevskih, književnih in učenih društev, kakor n. pr. jugoslovenska akademije, „Matice“ itd. Zagrebški nadškof dr. Posilović se je izpričal, ker ni mogel prisostvovati ter podelil odpustek vsem udeležnikom banketa s željo, naj se spominjajo pri pogrneni mizi tudi siromakov. Tudi škof Droboheczy se je izpričal. Odposlanci raznih pevskih društev so se poklonili svečarju in izročili razna darila. — Kakor čitamo, je odlikovalo jubilarca tudi Njegovo Veličanstvo, podelivši mu zlat križec Fran Josipovega reda za zasluge na polju umetnosti. — Hrvaškemu umetniku želimo tudi mi Slovenci, da ga Vsemogočni poživi še mnogo let v korist hrvaške lepe umetnosti, kojo ljubimo tudi mi Slovenci!

Trgovinske akademije v Hrvaški. V zadnji seji zagrebske trgovinske zbornice je prišlo na dnevni red tudi prašanje o preustrojitvi (preurejenju, preobrazu) sedanjih trgovinskih šol v akademije. Zbornica je svoječasno sklenila namreč, naprositi hrvaško vlado, naj preuredi trgovinske šole v akademije. Vlada je na to odgovorila, da se to zgodi, ako se pridobé potrebna denarna sredstva. Ako se to uresniči, bodo imeli priloznost isto obiskovati tudi slovenski mladeniči, ki se posvetijo trgovini, kajti trgovski je svobodni stan in obiskovanje trgovinske akademije na Hrvaškem ne more imeti takšnega zadržka, kakoršen ima dandanes za Slovence obiskovanje hrvaškega vseučilišča v Zagrebu.

Hrvaške uradne „Narodne Novine“ o napredku Slovencev. — V svoji 43. številki z dne 21. m. m. prinašajo „Narodne Novine“ na uvodnem mestu obširen članek, v katerem se pečajo z odnošaji Slovencev, posebno pa štajerskih z ozirom na celjsko gimnazijo. Članek je za Slovence — zlasti ako uvažujemo uradni značaj lista — jako laskav in poučljiv za marsikoga tudi za nas na tej strani Sotle.

Nova vrsta uradnikov na Hrvaškem. — V hrvaškem saboru so sprejeli te dni načrt zakona o ustanovitvi nove vrste uradnikov in sicer „banskih svetnikov“. Ti bodo namreč pomagali dosedanjih oddelkih predstojnikov in bodo imeli plačo od 3500 do 4000 gld. To so nove službe, sicer pa zeló mastne za one, katere doleti ta čast.

Mestne knjižnice. — V Varaždinu (Hrvaška) je sklenil mestni svet, ustanoviti mestno knjižnico. V to svrhu je dovolil večjo svoto denarja. Ta lep primer je vreden posnemanja!

Za srbsko banko v Zagrebu je že vpisano — kako pišejo srbski časopisi — 44.000 delnic za 4.400.000 gld. — O tej banki piše tudi zagrebski „Obzor“, navajajoč, da nimajo Hrvatje nič proti temu, ako si Srbi ustanalajo v Hrvaški kraljevini svojo banko le odločno so proti temu, da delajo Srbi iz takše banke politični kapital, ki bode naperjen proti Hrvatom sploh. Dosedanji hrvaški denarni zavodi — posebno „prva hrvaška štedionica“ (hranilnica) — slujejo po svoji solidnosti in gotovo je, da iste ne zgube svojega dosedanjega glasa vsled ustanovitve nove — sicer v Zagrebu nepotrebne — srbske banke, kajti takšna bi gotovo boljše služila Srbom v njih glavnem mestu Belgradu, ali pa na Ogorskem, nego bode služila Srbom v Hrvaški.

Madjarska svoboda. — Ogerski uradni list je te dneve priobčil prepoved, po kateri ne smejo v Ogersko sledeči romunski časopisi, ki izhajajo v Romunski, in sicer: „La Patrie“, „Informatorul Romanul“, „Funcionarul“, jednemu koledarju in dvema književnim listoma. — V mestu Rešič na Ogorskem priredili so ples tomošnji Romunci ter so dvorano okinčali z romunskimi prapori. Tri dni potem zaplenilo je redarstvo dotične zastave ter jih izročilo okrajni sodniji, ki bode postopala — seveda — najstrože proti prirediteljem plesa. — Tako poroča poluradni „Pester Lloyd.“ To je ona toliko pohvaljena madjarska liberalnost!

Češko - moravsko - šlezko izvozna družba in Hrvaška. Pretekli mesec je bil v Zagrebu odposlanec češko-moravsko-slezke izvozne družbe, da stori potrebne korake o trgovski zvezi Hrvaške s Čebí sploh. Zagrebska trgovinska zbornica mu je šla na roko in sicer — kakor poročajo — precej uspešno, kajti odposlanec je izjavil, da ga niso sprejeli nikjer tako prijazno kot med brati Hrvati. — Ako bi se vsi Slovani sploh mejsebojno podpirali in bi svoje trgovinske odnošaje uredili, odžvenkalo bi za vedno ošabnim nemčurjem in drugim tujcem!

Srbski cerkveni kongres bode v teku poletja sklican v Karlovec na zasedanje, in utegne trajati dva do tri tedne. Tako vsaj poroča novosadski „Branik“.

Zadarskemu „Srpskemu Glasu“ pišejo iz Novega Sada na Ogorskem, da je v istem mestu gosp. Lazar Dundjarski na svoj strošek sezidal popolnoma novo gledališče za srbske predstave. Takšnemu srbskemu rodoljubu, kot je g. Lazar Dundjarski, mora biti le hvaležen vsak pravi Srb! — Čast, komur čast!

Vojaško godbo dobi več polkovnij bosansko-hercegovske posadke. Vsaka godba bode štela 43 mož in stopijo v veljavo že 1. aprila.

Čitalnica v dolnji Tuzli. (Bosna). — Po uzoru drugih mest na slovanskem jugu so ustanovili tudi v dolnji Tuzli tamošnji mohamedanci svojo „kiraethano“ (čitalnico), ki je že nastopila četrto leto svojega obstanka. Pred časom je imela čitalnica svoj občni zbor ter si je izvolila novi odbor, ki je sestavljen izključno iz mohamedancev; predsednik je pristav politične oblasti Gjulaja Bagdadi Omeragić. Ta čitalnica je jedina v Bosni in Hercegovini, kojo vzdržujejo, upravljajo in pohajajo jedino le mohamedanci.

Sedemdesetletnica srbskega rodoljuba dra. Svetozara Miletića. Dne 22. m. m. je stopil srbski rodoljub dr. Svetozar Miletića v sedemdeseto leto svojega življenja. Novosadska „Zastava“, ki je izšla tem povodom v svečani obliki, piše zeló obširno o

delovanju teza narodnega mučenika, ki je prava povestnica srbskega naroda na Ogrskem iz najnovejšega časa. Radi svojega rodoljubja je moral pretrpeti mnogo preganjanj, ki so bila za njega osodopolna in podrla vse njegove uspehe. Miletič je bolan, in to veliko upliva na razmere Srbov na Ogrskem, med katerimi je zginil njegov duh jedinstvi. Te sedemdesetletnice so se spomnili tudi hrvaški časopisi in sicer v prvi vrsti dubrovniška „Crvena Hrvatska“, ki je prinesla jako lep in prijazen članek. Tudi „Obzor“ ni pozabil Miletiča, priznavajoč mu zasluge za srbski narod kakor tudi za hrvaško stvar za časa Rauhovega banovanja.

Za poljski gimnazij v Tešinu v Šleziji zložili so Poljaki 80.000 gld. Ko bi bili Poljaki pravi Slovani, ne bi bilo potrebno zlagati za sole ne njim in tudi ostalim Slovanom ne, kajti v državnem zboru se marsikaj odloči z njih pomočjo; ako bi oni hoteli, bi Slovani odločevali v državnem zboru!

Iz Cetinja (Črnagora) poročajo, da je Porta (turška vlada) zaprla 15 arbanaskih vodij, ker so se upirali miru ter jih dala odvesti v Djarlekir.

Veliki knez Aleksis Mihajlovič je umrl dne 2. t. m. v San Remu na Rivieri v 20. svojem letu. Pokojnik je rojen l. 1875 v Tiflisu, kjer je bil njegov oče guverner Kavkaza. Umrl je vsled neke prsne bolezni.

Rusija in Bolgarska. — V Petrogradu nezaupno gledajo navidezno zblizanje Bolgarske Rusiji, kajti ruski časopisi pišejo, da je Koburžanovo in sofijskega prebivalstva rusofilstvo le prisiljenost, ki ne more vezati Rusije. Koburžan bode moral prej ali slej zapustiti Bolgarsko, kajti jedna Rusija se ne more pričakati z bivšim poročnikom ogrskih domobrancev, ki je zasedel slučajno bolgarski knežji prestol.

Rusija namerava v vztočno-arijskih vodah povečati svojo vojno mornarico.

Raznoterosti.

Sneg, ustavljen promet. — V Gorici kar debelo gledamo, ko čitamo poročila snegu na Krasu, v Ljubljani in na Dolenjskem. Tukaj ni snega niti za lek, dnevi so precej lepi, spomladanski. — Evo, kakó je drugod:

„Slov. Narod“ z dne 4. t. m. je priobčil iz peresa nekega našega sotrudnika dopis: „voznja zaprekami ali enajst polnih ur iz Trsta z nagličem v Ljubljano“. Dejal je:

„Tako bi se moral glasiti naslov mojemu večerajšnjemu potovanju iz Trsta k gledališki predstavi „Valenske svatbe“, ker sem hotel na vsak način tudi jaz slišati in občudovati slovečo hrvaško umetnico gdč. Šumovsko. Ali drago sem plačal to radovednost, a še draže bi me utegnulo stali, morebiti celo življenje pod raztreskanim železniškim vozom in grobljo udrtega plazú. Čujte torej celo vrsto novic, katerim sem bil sam živa priča. Točno ob 7. uri 50 min. zjutraj smo se odpeljali z nagličem iz Trsta. Do Nabrežine smo že srečno dospeli, le snežili je začelo tako gosto, kakor morebiti že dolgo ne. A na Nabrežini smo doznali, da smo ušli strahoviti nesreči. Pri barkovljanskem predoru se je namreč udril malo trenokov za našim vlakom velik plaz kamenja in zemlje na železniški tir; ako bi bil zalotil naš vlak, dogodila bi se bila katastrofa kakoršne še nismo doživeli na tej progi. Pomislite, kakošna so bila čustva vseh potnikov, ko so si predočevali nevarnost, v kakoršni smo bili. — Proti Divači je bilo čedalje več snega. Že v Sežani smo morali dolgo stati na postaji. Vendar smo srečno dospeli do Divače. Tam nam naznanijo novico, da moramo čakati najmanj jedno uro na dunajski brzovlak, ki prihaja iz Št. Petra, kajti za največjo silo je bilo mogoče voziti le po enem tiru, drugi je bil pa silno zameten. Iz jedne ure sta nastali dve prav nestrpnega pričakovanja. Konečno je prišel toliko zaželjeni naglič, ves zameten in zadelan s snegom. Na to smo se polagoma odpravili proti Št. Petru, ali štirikrat smo obtičali v snegu; vlak je šel nekoliko nazaj, da se je zagnal po prostem tiru in predrl nekatere zamete. Ob 12^{1/2} uri smo

srečno dospeli v Št. Peter, namesto da bi jedno uro poprej prišli že v Ljubljano. Tampakaj smo doznali, da moramo zopet čakati, a da se ne vé, koliko časa, ker je zjutranji dunajski poštni vlak obtičal nekje pri Rakeku, a do 200 delavcev ga rešuje iz neprostopoljne sibirske ječe. Drli smo v restavracijo, kjer je počel pravi dirindaj natakarkjev in gospodarja, ki niso bili pripravljeni na toliko število gostov. Le s težavo je ustregel lačnim popotnikom. Okoli 2^{1/2} uri popoldne je prišel dunajski poštni vlak, ki je tičal v snegu baje celih 6 ur. Potniki vsi silno lačni in žejni — kar je zopet delalo restavraterju nemalo preglavico. Ali mi nismo mogli še dalje, ker je burja zametla tir; ali reklo se nam je, da do 300 delavcev napevja vse moči, da nam naredi pot. Mej tem je prišel za nami iz Trsta tudi poštni vlak, da so stali že trije vlaki na kolodvoru. Kmalu na to pride vlak z Reke. Ali kakošen: lokomotiva, navadni voz za blago in jeden voz III. razreda, oba polna potnikov, to je bilo vse, drugi vozovi so pa obtičali na sredi pota. Na kolodvoru se je vse gnetlo; vsi vprek smo popraševali, ali se že odpeljemo in pripovedovali si prestane križe in težave; tu je bilo javkanja in stokanja, kakoršnega v Št. Petru še niso čuli. Potnikom na Reko je bil popolnoma prekrižan račun; morali so se odpeljati bodisi v Trst nazaj ali pa v Ljubljano. Naposled smo se odpeljali. Počasi je šlo, večkrat smo kar obtičali na sredi pota. Posebno pa smo morali dolgo čakati na vsaki postaji, dokler niso dobili brzozavnega poročila z naslednje postaje, da je srečno dospela tjekaj naprej poslana lokomotiva s snežnim oralom. Posebno v Logatcu smo čakali dolgo časa. Šele ob 6^{3/4} uri zvečer smo srečno dospeli v Ljubljano, kamor bi bili morali priti že ob 11^{3/4} uri predpoldne. — Ali ni bila to kratkočasna vožnja? No, vendarle sem še dospel do gledališke predstave, kjer sem ob krasni igri gdč. Šumovske, pa tudi Vaše dražestne domačinke, gdč. Slavčeve, pozabil na prestane križe in težave ter sem obema ploskal tako, da me še danes dlani srbita. — Ali moja oduševljenost za vrli umetnici se danas ohlaja v snežni Ljubljani, zlasti ker še nič ne vem, kdaj se bom mogel vrniti domov v Gorico. Snežj že vedno, brzozavna poročila so mi pa prinesla novico, da je danes ustavljen promet tudi na glavni prog. Kdo ve, da ne bom potreboval do Gorice morebiti celo dvakrat 11 ur — voznje z nagličem? Taka je moja nagla vožnja k gledališki predstavi 3. marca l. 1895. po rojstvu Gospodovem“.

Naš urednik, ki je bil tačas v Ljubljani, se je moral vrniti domov čez Pontebo. Na tej prog ni bilo ovir, kajti snega ni bilo posebno veliko. V Ljubljani ga je bilo vsaj dvakrat več nego na Trbižu. V Vidmu so se kazali edino le še sledovi snega, v Korminu ga pa ni bilo nič več. — Ako mislimo na velikanški razloček med Ljubljano in Gorico, tedaj se nam mora izviti iz prsij vsklik: „Živela Gorica, n a š a krasna Nizza!“ V Gorici je bilo vse lepo in suho, v Ljubljani pa na metre visoko snega!

Železniški promet na Krasu je bil več dni zaprt. Na stotine delavcev je pridno kidalo sneg, da so za silo oprostili vsaj jeden tir. V Ljubljani je bilo veliko tujev, ki so čakali rešitve; kdor ni mogel čakati, moral je čez Pontebo v Trst. Kdor je bil namenjen v Reko, se ni mogel ganiti nikamor.

Iz Trsta je šla pošta čez Pontebo na Dunaj in v druge kraje. S koliko zamudo, to si lahko vsakdo misli, kajti v Vidmu ni niti ene poštene zveze.

Evo nov dokaz, kako potrebna je nova železniška zveza proti severju!

Boj z volkom. Premogar Janez Okorn je šel 26. m. m. iz Stor pri Celju na delo. V neki soteski je zatulil kraj njega velik volk. Okorn je bežal, kar je mogel, volk pa mu je bil vedno za petami in grozno tulil. Okorna so jele zapuščati sile in z obupnim pogumom se je ustavljal in obrnil proti volku. Volk je strahovito zatulil in planil nanj. Okorn ga je z nogo pahnjal nazaj, a to je zver še bolj razdražilo. Z novo silo je naskočila Okorna. Ta je že mislil, da je prišla zadnja njegova ura; skoro brez zavesti, se ni mogel braniti;

obrnil je le gorečo rudarsko svetilko proti volku. Ta je tuleč odskočil. Ponovil je svoje naskoke vsak hip, a vselej se umaknil luči. Okorn je potem jel nadaljevati svojo pot držeč svetilko vedno proti volku. Ta ni hotel odnehati. Daleč po samoti je odmevalo njegovo tulenje. V takem spremstvu je Okorn po dolgem potovanju prišel do neke kmetske hiše, kjer se je volk ustavil in krenil v gozd.

Pisemske znamke se morajo prilepljati vselej le na sprednjo stran zavitka. Odslej bodo strogo pazili na ta ukaz; pisma, ki bodo imela znamke zadaj, se bodo smatrala kot neplačana in treba bo plačati kazni. Pozor torej!

Papirnati denar čedalje bolj izginja iz prometa. Goldinarjev skoro nič več ni; namesto njih dobivamo zavitke po 50 kron ali po 50 gld. Kdor ima večji denarni promet, bo moral kmalu najeti posebnega človeka, da mu bo nosil torbo. — Obrtni konsorcij spodnje Avstrije se je obrnil do ministra s prošnjo, naj pusti v prometu vsaj petake toliko časa, dokler ne bo drugega papirnatega denarja mesto njih.

Južna železnica. — Še vedno se nadaljujejo pogajanja zastran podržavljenja južne železnice. Dobro poučeni viri trdijo, da iz te moke ne bo kruha. Zató bi bilo pač bolje, ako bi vlada raje obrnila svojo pozornost načrtom za zgradbo predelske železnice.

Tudi v Pragi bo letos razstava in sicer narodopisna, na katero se je vrlo pripravil zavedni narod češki. To bo razstava rečene vrste, kakoršne ne zmore nijeden drug slovanski narod. — Poročali smo že, da „Istarska vinarska zadruga“ bo imela na razstavi posebno pokušalnico, kjer bo točila svoja vina. Prav bi bilo, ako bi tudi za goriška vina imeli posebno pokušalnico, kakoršno je imelo na goriški razstavi dornbersko vinarsko društvo. Tam naj bi se točila vsa naša vina: rebula, vipavec, burgundec, modra frankinja, teran, pikolit itd. Jedna mična gospica v narodni noši bi se tudi dobila, a razstavni odbor bi dodal jedno češko gospodično. Vsi stroški bi se gotovo povrnili. — Naš urednik je v zvezi z merodajnimi možmi in pojde rad na roko, ako bi bilo mogoče izvršiti to lepo misel, ki bi med Čehi razširila slavo naših vin. Ali to se mora zgoditi takoj!

Roparski umor zaradi 1 gld 69 kr. V Lvovu je hišnik Gorecylo ubil hišno posestnico Kasprzykiewicz, pri kateri je svoj čas služil, in oropal 1 gld. 69 kr. Policija je morila koj drugo noč po storjenem umoru zasačila. Morilca je izdal njegov lastni sinček.

Žrtve mraza. Iz Vratislava (glavno mesto pruske Silezije) je čitati bilo to - le ganljivo brzozavno poročilo: Blizu mesta našli so sedem mrtvih dečkov, ki so zmrznili na poti iz sole. Ubogi otroci tiščali so se drug drugega, nekateri so bili objeti. Mnogo truda je stalo, dokler so ljudje ločili otrpla trupla.

Blazen morilec. — V neki vasi na zapadnem Pruskem je neki čevljar ubil svojo ženo, razsekal truplo in je vrgel v peč; potem je zgrabil svoje jednoletno dete in je tudi vrgel v peč. Baš ko se je lotil petletne svoje hčerke, so prihiteli sosede in so po trdem boju zvezali blaznega morilca ter ga izročili orožnikom.

Lakota v Italiji. — Po poročilih, ki prihajajo iz Italije, ljudstvo od gládú u m i r a. Časopisi prinašajo imena tako umrlih oseb. To se je zgodilo v Teranu. V Acerri pa se je ljudstvo uprlo radi doklade na žito ter sežgalo občinsko knjižnico. Škode je do 10.000 lir. V Gaeti se tudi upirajo proti občinskim dokladam. — Tako se torej godi v blaženi državi!

Nova vinska pogodba mej Italijo in Avstrijo? — Kakor poročajo iz Rima, Italija in Avstrija nameravata skleniti novo pogodbo glede na uvaževanje italijanskih vin v avsto-ogersko državo. Pred vsem pojde za tem, da se doseže pravi izvoz ital. vin in da odpravijo sleparije, ki so se godile z drugim vinom pod italijansko firmo. — To je sicer nekaj, a vendar še vedno prav malo! To ne reši naših vinogradnikov iz težav, v katere so prišli vsled vinske klavzule.

Sneg v Italiji. — Časopisi v Italiji tožijo o silno grdih dnevih. Snegu vse polno, mraza čez mero, kakoršnemu nismo vajeni v Goriči. Iz Siene, Copparo, Portoferraco, Vicence in drugih mest smo slučajno čitali poročila kakoršna prinašajo naši listi o zimi in snegu na Krasu.

Cesare Cantù, o katerem smo poročali zadnjič, je umrl. Bil je učen zgodovinar in zaslužen mož za zjedinjeno Italijo. — Zató so izražali svojo žalost tudi goriški Lahi z brzojavkami županu milanskemu. Dr. Venuti je brzojavil v imenu goriškega mesta. Mi protestujemo proti taki sestavi sožalnice! Reči bi bil moral: v imenu Italijanov in renegatov goriškega mesta! — Tudi dr. Marani je brzojavil v imenu laškega bralnega društva („Gabinetto di lettura“).

Najnovejši roman grofa Leva Tolstega. „Delodajalec in delavec“ izide h kratu v dveh izdanih in sicer jedno bode draže, drugo ceneje. Poslednje izide v „Sjevernem Vjestnik-u“. Za ta roman je odklonil grof Tolstoj vsako nagrado.

Neki ameriški založnik mu je hotel plačati 2 dolarja za vsako črko. Jedna tiskana pola bi imela okoli 35.000 črk; dobil bi torej za vsako tiskano polo 70.000 dolarjev. In vendar je Tolstoj odklonil nagrado! Kaj podobnega svet še ni videl!

V Bordeaux-u (Bordó) na Francoskem bo letos mednarodna obrtna in vinska razstava. Tržaški zastopnik razstavnega odbora g. Alfons Faber nam naznanja, da je podaljšal rok za oglaševanje razstavljalcev. Prav bi bilo, da bi bila naša dežela zastopana.

Kolera je nastala v Braziliji in to uprav v italijanskih naselbinah. To na znanje tistim, ki bi misli na izselitev v nesrečno Brazilijo.

Draga kopelj. — Neki angleški podjetnik v Buluvaju v južni Afriki je pri neki kupčiji naredil velikanski dobiček. Da izrazi svoje veselje na poseben način, je kupil za 10.000 frankov najfinejšega šampanjca in v njem kopal svoje cenjeno truplo.

Za kratek čas.

Razmišljenost.

Sodnik.: — Ali ste oženjeni?

Tat.: — Ne, gospod sodnik.

Sodnik.: — No, to je velika sreča za vašo ženo.

Drago čakanje.

Ivan: No, kam pa takó naglo? Pretegneš se!

Anton: S svojo nevesto sem se dogovoril, da se dobiva točno ob 5. v sladničarni Baumanovi.

Ivan: Saj vendar ni taka sila, pet minut vendar počaka, ako te ima res rada!

Anton: To že, ali zadnjič sem moral plačati štiri pustne krofe!

Laž ima kratke noge.

Peter: — Jutri sem povabljen na kosilo k gospodu župniku.

Jaka: — Prav lepo, jaz tudi, se bova pa videla tamkaj.

P. (v zadregi): — Najbrže ne, ker skoro gotovo ne pridem.

J.: — Škoda, bom moral to povedati gospodu župniku; gotovo mu bo jako žal.

P.: — Ne, ne, ne reci mu ničesa, stori mi to ljubav.

J.: — Nu zakaj pa ne?

P.: — Veš, Jaka, prav za prav nisem niti povabljen.

J.: — Ne boj se, — jaz tudi ne.

Kratek odgovor.

Gospod (neporednemu dečku): Ti neporednež, ako bi jaz bil tvoj oče, bi te...

Deček: O, to ste lahko, saj moja mati je — udova.

Saunig & Dekleva

Nunska ulica št. 16.

Zaloga vseh vrst šivalnih strojev. Singerjev stroj stane gl. 33 — 45 tudi gl. 70 torej po blagu je kup. Prodajata tudi dvokolesa, lovske puške, samokrese (revolverje), kakor tudi vso lovsko pripravo.

Gostilna Antona Vodopivca v Trstu

ulica Solitario št. 12.

priporoča se

rojakom iz Goriške in drugim Slovincem v Trstu, kajti v istej se točijo le pristna vipavska črna in bela vina iz prvaške občine in s Krasa

Priporoča se posebno Slovincem, ki pridejo po opravkih v Trst.

Kuhinja prav dobra in po ceni

Odprtje gostilne!

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da odprem v **nedeljo dne 24. t. m.**

restauracijo „Tivoli“

v Baronovišči (Rožna dolina — Rosenthal) pri Gorici.

Točil bodem izvrstna črna in bela vina ter skrbel vedno za dobro kuhinjo.

Priporočam se za obilno obiskovanje

M. Wasmeyr restavrater.

Usnjate zavornice

(Bremsklotz)

Patent v vseh državah

prekosisjo vse dosedanje zavornice, ker delujejo popolnoma mirno in gotovo, drže mnogo boljše, ne obrablajo tako kolesnih obročev in so mnogo ceneje. Vojaška in druga oblastva se je pripoznala kot najboljše in je tudi uvedla. — Zastopstva in edine zaloge se odajajo. Prospekti gratis.

Tovarnar: H. Köhler, Breslau, Parkstr. 13.

P. N.

Ker se približuje čas za nakupovanje

bakrenega žvepla

ponuja podpisani isto uprav takoršne kakovosti, kot je ona tukajšne kmelijske družbe, in sicer ako se vzame sod 250 kg. čistih za ceno gl. 22½, pri posamičnih kilogramih računa pa po gl. 23. — pri gotovem plačilu brez odbitka.

Železna galica

prve kakovosti po gl. 3.50 p. 100 kg.

Ima tudi izključno zalogo priznanega

kufsteinskega portlanskega cementa,

kojega marka ima prednost pred vsem drugim koliko se dostaja gotovosti in solidnosti pri izvrševanju dela. Jeden sod tehta 200 kg.

Hidraulično apno

v sodih 250 kg. po gl. 5.20 sod. — Zgornje cene je razumeti za blago v zalogi odvezeto.

Anton Mazzoli — Gorica.

„Primorec“

izhaja na 8 takih straneh vsakih 14 dnej redno vsak drugi torek in stane od zdaj naprej do konca leta

le 60 kr.

Prinaša vedno toliko novega berila, da si ga morejo s pridom naročiti „Sočini“ naročniki.

Letos se je več nego podvojilo število naših naročnikov, ali v kljub temu jih še ni toliko, da bi mogli pokriti vse stroške, kajti listič je prav obširen za ubornih 80 novčičev na leto. Zató priporočamo dosedanjim naročnikom, da bi širili ta listič med svojimi znanci, saj je cena takó nizka, da jo zmore tudi najrevniša slovenska hiša.

Slovinci! Spominjajte se o vsaki priliki šolske dece v „Sloginih“ zavodih.

ANDREJ JAKIL, tovarna koč v Rupi pošta Miren in zaloga usnja v Gorici, na trgu Kornu.

Franjo Jakil v Haštelu št. 9. ima bogato zalogo vsakovrstnega usnja ter raznega orodja in potrebščin za čevljarje. — Prodaja na drobno in na debelo.

Ivan Reja krčmar „Alla Colomba“ za veliko vojašnico na desnem voglu v ulico Morelli, toči domača vina in ima domačo kuhinjo. Cene prav zmerne.

Anton Obidič čevljar v Semeniški ulici št. 4 se priporoča Slovincem v Gorici in v okolici za blagohotna naročila.

Ivan Dekleva veletržec z vinom v Gorici ima v svojih zaloznicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina bela in črna istrska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja na Generališču (prehod Edlingov). Prodaja na debelo.

Anton Fon v Semeniški ulici ima prodajalnico vsakovrstnih klobukov in kap ter gostilnico. Toči vedno dobra in naravna vina.

Anton Koren trgovec v Gosposki ulici št. 4 prodaja razno lončarsko, porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobe.

Ivan Pečenko veletržec z vinom na debelo v Vrtni ulici št. 8 (poleg ljudskega vrta na desno), prodaja nad 56 litrov po najnižjih cenah pristna bela in črna vina, in sicer: vipavska, furlanska. — Zagotavlja dobro, pristno blago, točno potrežbo in nizke cene.

Ant. Jeretič za veliko vojašnico v Gorici prodaja vse izdelke, ki spadajo v šolsko in pisarniško rabo kot: papir, peresa, svinčnike, knjižice, knjige za upisovanje itd. Pisanke in risanke iz dobrega papirja izdeluje v svoji delavnici, na kar slavno učitelstvo še posebno opozarja.

I. Cej gostilničar v Židovski ulici št. 5 toči naravno brisko vino.

Karol Drašček pek Riva Corno št. 4. v Gorici. Podružnica za razprodajo kruha se nahaja v Semeniški ulici št. 2.

Franc Bensa v Ozki ulici št. 8 v Gorici prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopita, sploh vsa orodja in potrebšchine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah; zato se sl. občinstvu priporoča za obilen obisk.

Laneno-oljnati

firnež

najboljše vrste prodaja na debelo in drobno

Adolf Hauptmann

tovarna firnisa v Ljubljani.

Ilustrovane cenike o potrebščinah za obrt, solo in hišo pošiljam na zahtevanje

brezplačno in poštine prosto.